

Institut: IES Frederic Martí Carreras

Curs: 2006/07

EL PUNT

DIARI INDEPENDENT, CATALÀ, COMARCAL
I DEMOCRÀTIC

Edició Comarques Gironines

Autor/a: Ariadna Cateura Paniagua

Tutor/a del treball: Teia Galí

Data de presentació: 18/01/07

***“Un buen periódico es una nación
hablándose a sí misma”***

Arthur Miller

ÍNDIX

Introducció.....	3
1.Història d'El Punt	5
1.1.Orígens i fundadors.....	5
2.Evolució d'El Punt.....	9
2.1.Els directors	9
2.2. Evolució.....	14
2.2.1. Expansió.....	14
2.2.2. Tiratges	16
2.2.3. Portades.....	18
2.3. Incidència en la societat.....	20
2.3.1. Lectors d'El Punt.....	21
3. Organització d'El Punt:.....	23
4. Estructura del diari	24
4.1. Gèneres periodístics que el formen.....	24
4.1.1. Temàtica i selecció d'informació.....	30
4.1.2. La presentació i la composició	30
4.1.3. Estructura del text periodístic.....	31
4.2. Distribució del diari.....	32
4.3. Suplements.....	39
4.3.1. El 9.....	39
4.3.2. La Presència	40
5. Comparació: El Punt de diumenge- El País de diumenge.....	42
6. Les 24 hores d'El Punt.....	47
6. Recerca de notícies sobre Palafrugell durant una setmana.....	53
7.1. Conclusions de la recerca:	60
8. Entrevista	62
9. Enquestes	68
9.1.Buidatge i interpretació de les enquestes	68
Conclusions	72
Agraïments.....	73
Bibliografia.....	74
Annexes.....	76

Introducció

En començar a pensar el tema del treball de recerca, ens van aconsellar que escollíssim un tema que ens interessés, és a dir, que ja en tinguéssim un mínim coneixement i que si, alhora, podia estar relacionat amb els nostres projectes de futur, millor. Aquest podia ser un treball científic o bibliogràfic.

Em van passar molts temes pel cap, però pocs complien aquestes tres característiques, aleshores vaig anar descartant fins a decidir fer el treball d'un diari. Seguidament la pregunta fou: "Quin?", un diari que m'interessés, que llegís sovint i que fos de fàcil contacte? La resposta final fou *El Punt*, però en ser un tema molt extens, ja que actualment el diari arriba a quasi tota Catalunya diàriament, vaig escollir centrar-me més en l'edició de "*Comarques Gironines*", tot i que a vegades es vagin fent referències globals de tota l'empresa. Aquesta era la més propera a mi per localitat i facilitat de contactes; té els serveis centrals a Girona però hi havia repartides algunes delegacions per les comarques del Gironès (a Palafrugell, Figueres..) on es redactaven les notícies dels pobles de les rodalies. Aquestes notícies s'agrupaven i es classificaven segons la seva temàtica tot formant un diari, *El Punt-edició comarques gironines*.

El treball té una temàtica periodística i això m'interessa molt perquè aquesta professió m'atrau força. El propòsit d'aquest treball era conèixer de més a prop com és aquesta professió; és a dir, com es duu a terme l'edició d'un diari com *El Punt*, de la recaptació d'informació a el diari editat, el tipus de notícia que inclou, com està estructurat.. També saber com ha evolucionat des dels seus orígens, quan era un diari poc conegut i minoritari, i com ha anat superant els entrebancs trobats tot enfrontant-se a la societat fins a l'actualitat, llegit i estès per tota Catalunya diàriament. A més a més, el treball, contindrà aspectes de la seva estètica i estructura durant tota la seva història, ja que ha anat evolucionant, tot i que sempre ha estat sota el lema de *diari independent, català, comarcal i democràtic*.

Vaig creure convenient comparar aquest diari comarcal, *El Punt*, amb un d'estatal, *El País* per veure la relació de semblança i diferència que mantenen. L'escollit va se *El País* per comoditat ja que aquest és el que més freqüenta per casa. Tot i així, ideològicament parlant, aquests dos ja tindrien una certa semblança, això no treu però que siguin diaris independents.

A més a més, em vaig proposar conèixer el ritme de treball que porten, parlar amb gent de dins el diari com l'Enric Serra, director de projectes, i la Carme Torns, la dona que

porta l'arxiu; l'opinió de la gent de l'exterior sobre el diari, ja siguin lectors, ó , simplement, coneixedors d'aquest, i fer una recerca de notícies escrites per la delegació de Palafrugell sobre el meu poble, Palafrugell. La recerca ha estat feta en l'edició de *El Punt* de cada dia durant un període de temps d'una setmana del 7 al 14 d'octubre del 2006.

El Punt té els seus serveis centrals a Girona i és allà on hi ha l'hemeroteca i l'arxiu on després de visitar-lo i documentar-me sobre la seva història, tot parlant amb la gent coneixedora d'aquest diari, s'ha anat realitzant tota la part bibliogràfica del treball.

Quant a la l'entrevista feta m'he desplaçat a Girona, per tenir l'oportunitat de parlar amb l'Enric Serra, veí de Palafrugell però que actualment fa vida a Girona, després d'una cita acordada. Aquest em va ajudar a més a més amb l'apartat d'organització d'*El Punt* ja que em va explicar com funcionaven. Per les enquestes, he passat un breu qüestionari al professors de l'institut ja que volia passar-les a gent de les comarques gironines i aquí hi ha professors d'arreu d'aquestes comarques.

Per part de recerca (com ja he dit, aquesta era de les notícies relacionades amb el poble de Palafrugell durant una setmana) inicialment era força senzill perquè tot el que havia de fer era adreçar-me a la delegació de Palafrugell on es redactaven les notícies que jo necessitava, i fer un recull de diaris, per després poder-les seleccionar i a partir d'aquí veure la incidència d'aquest poble en el diari. Però el problema va estar quan, després de cinc anys oberta, van decidir tancar la delegació, bé, van tancar totes les delegacions, és a dir, aquestes es van suprimir i els periodistes igualment treballaven pel diari, però, des de casa seva. Això m'ha portat a haver-me d'espavilar pel meu compte tot trucant i parlant amb la gent d'*El Punt* i comprant tots els diaris. L'altre problema que he tingut ha estat alhora d'acordar l'entrevista, que no coincidís amb hores de classe ni amb exàmens i que al sr. Serra li anés bé amb el seu horari. Finalment, també ha estat per mi un problema les desenes de vegades que he trucat al diari, tot parlant amb les recepcionistes del diari que sempre em feien trucar una altre vegada l'endemà, suposo que per qüestions d'horaris.

Les bones intencions i les ganes de fer un bon treball hi han estat des del principi i he intentat fer-lo el millor possible, he procurat seguir les pautes marcades per la meva tutora Teia Galí, la plantilla i el projecte inicial. Tot i així, el resultat ha estat el que seguidament us puc mostrar on descobrireu la feina que porta amagada un diari que aparentment ningú sabia valorar com és convenient.

1.Història d'El Punt

1.1.Orígens i fundadors

Primer exemplar de *El Punt diari*. 24/02/79

El 24 de febrer de 1979 va sortir el primer número del *Punt Diari*, però perquè això fos possible va caldre la feina intensa i dura d'uns quants mesos.

La idea de fer un diari, com la majoria de les idees, va tenir més d'un pare, tot i que aquests no foren masses, ja que una cosa es marejar un pensament, projecte o fantasia i una altre de ben diferent és creure-hi amb força i posar-s'hi a treballar. Just Casero, Jordi Comas, Joaquim Domingo, Jaume Guillamet, Lluís Pla, Pius Pujades, Enric Serra, David Marca i Jordi Vallmajó integraven el grup fundacional, en el qual la majoria d'ells eren periodistes.

Cal esmentar els nombrosos entrebancs amb els que es van trobar, i és que, tot i que són indispensables, no n'hi ha prou amb periodistes per fer un diari. Dins aquest grup hi havia periodistes com Guillamet, amb notable experiència en els mitjans d'abast nacional i amb idees clares de que s'anava a fer, passant per joves professionals en etapa de formació, i fins a Pujades, un exponent del periodista amb tendència a ser director/empresari. Aquests i els pocs no-periodistes que hi havia elaboraren un esquema de diari català, democràtic, independent i intercomarcal.

Inicialment, el projecte va tenir el suport dels senadors i diputats d'aquell moment que van signar un manifest unitari abonant l'aventura, i va ser rebut amb indiferència per la societat benestant de la ciutat de Girona que van veure en això un enrenou que es podien estalviar. Cal tenir en compte que estàvem en un moment de transició, feia tres anys que el règim franquista havia acabat i tot estava reordenant-se, s'acabava d'aprovar la nova Constitució, havia acabat la censura..

En parlar dels primers cooperativistes cal remuntar-nos al més d'octubre de 1978, quan gracies a la dedicació, persistent, de Pujades i Casero, la qual empenyia els altres promotors, es van reunir uns centenars de socis de la cooperativa *Papirus* que es va fer propietària del 50 % del projecte-empresa. Aquest va ser un fet molt importat, ja que la creació d'una cooperativa de lectors-propietaris completava l'enunciat original del diari

somniat en l'etapa d'estrena democràtica que es vivia. D'aquesta manera es podria capitalitzar un projecte que es caracteritzava, precisament, per no disposar de capitalistes, estrictament parlant. També es va estrenar, aleshores, el consell d'administració d'edicions SA, empresa editora del diari en què es reunien els delegats de *Papirus*, i la resta d'accionistes (que van aportar més voluntat que altra cosa).

Va ser per fires de St. Narcís de 1978 que va aparèixer un número de promoció dirigit per Guillaumet i amb capçalera definitiva d'Enric Serra: PUNT DIARI. Aquest prenia cos, encara que només fos momentàniament, el que duren unes Fires.

A partir d'aleshores, un gran repte els presidia, el de sortir a primers de 1979. Calia professionals per fer el diari, pensar-lo, omplir-lo de notícies però també de publicitat,

Número de promoció. Fires de St. Narcís de 1978

imprimir-lo distribuir-lo i mil coses més que resumeixen tot això en una gran feinada que suposava hores i hores de dedicació. Però, sobretot, el que calia era fer empresa, això vol dir comptar amb recursos humans i materials adequats per la direcció d'un negoci.

Però, sobretot, el que calia era fer empresa, això vol dir comptar amb recursos humans i materials adequats per la direcció d'un negoci.

La cooperació amb els sectors socials econòmics i empresarials va ser impossible, principalment, per la tendència cap a una mena d'anarquia periodística no volguda, envers els promotors del diari. La fórmula del cooperativista/propietari/lector que posseeix en conjunt el 50% de les accions va afavorir, però, indirectament aquest procés del diari. Perquè, a la pràctica, pel que va servir *Papirus* va ser per desdibuixar la funció del propietari deixant a banda l'altra 50% en mans d'accionistes individuals amb la desconfiança social que els provocà l'aïllament.

Fent referència al primer número del *Punt diari*, que al cap i a la fi fou el fet més esperat per tots i el que ha passat a la història com a principal, cal dir que va sortir al carrer forçat pel propi impuls generat per la il·lusió dels protagonistes. Aquest primer número, va estar precedit per un altre de promoció, mesos abans, durant les fires de St. Narcís de 1978. A més a més, va sortir al carrer un dia més tard del previst, a causa de problemes tècnics. Una curiositat del primer número d'aquest rotatiu és que hi aparegué una notícia sobre el nostre poble, Palafrugell, el titular de la qual era "Quatre noms per un batlle" (Tomàs Ferrer PSC, Alber Joanoles CiU, Lluís Medir PSCUC i Xevi Gómez UCD).

Val a dir, que tot plegat va ser més que res una anècdota, ja que no va poder complir el compromís inicial amb el lector, es a dir, les característiques inicials del projecte d'un diari català, democràtic, independent i intercomarcal.

- **Català i en català:** Un diari en la nostra llengua i pensat amb l'esperit de la Catalunya autonòmica.
- **Democràtic:** que respongui a les necessitats d'informació de la democràcia. "Si sense democràcia no pot haver-hi informació, sense informació lliure no pot haver-hi democràcia".
- **Independent:** Un diari al servei de tots els ciutadans de les comarques gironines, per damunt d'opinions personals, interessos de partits o de pressions econòmiques. El caràcter popular i diversificat de la propietat de la societat editora i la professionalitat de l'equip de redacció en són la garantia principal.
- **Professional:** Un diari realitzat per un equip ampli i complet de periodistes conscients de la seva responsabilitat professional, de les seves obligacions envers els lectors i de la correcta informació.
- **Intercomarcal:** Un diari de totes i cadascuna de les comarques de Girona.

Per qualificar-lo així, només cal fer una ullada a les condicions del moment de sortida; Guillaumet va desaparèixer d'escena per falta d'acord amb el consell d'administració professional de la redacció.

Per això, no ens ha d'estranyar que el diari sortís de forma extraordinàriament precària i amb una imatge que generava tota mena de prejudicis contra un producte elaborat amb tot l'esforç per un grup de professionals i neoprofessionals joves i progressistes. Aquesta desconfiança també la mostraven les forces polítiques de la ciutat que no van saber veure mai el que hi havia dins el "cove".

Podem dir que el diari va sortir ja amb les condicions que portaven a una anunciada crisi. Si aquest va sortir a finals de febrer, es va entrar en fase crítica el mateix setembre del 1979. La situació era greu, sobretot per la considerable xifra de pèrdues mensuals. L'empresa va reaccionar de manera dràstica amb acomiadaments i reduccions de sous a la redacció. El diari avançava cap un fracàs quasi anunciat des del primer dia, com deien en les assemblees dels treballadors " El teòric projecte de diari català, independent,

comarcal i progressista ha estat mancat d'una sòlida base empresarial que ens ha menat a posar en perill la mateixa existència del diari”.

El diari anava sortint de miracle. Amb tot, no hi havia empresa, però sí bons professionals com Xavier Roig, Jordi Negre, Carles Sánchez Costa, Rafael Nadal, Ramon Rovira, Isabel Juanola, Pepa Bouis, Àngel Quintana, Miquel Riera, Xavier Martí, Joan Vall Clara i Enric Matarrodona¹ entre d'altres.

Aportant el millor de cadascú (uns aplicant i els altres explicant) en l'etapa més difícil, van assentar, entre tots els que quedaven, les bases del *Punt Diari*. També es va fer amb errors, però a diferència de l'empresa, amb la pràctica de l'autocrítica; fou només una persona de la direcció empresarial la que va correspondre a l'esforç general.

Arrel d'aquests durs inicis, es va poder aprendre que no n'hi ha prou amb periodistes per fer un diari, que al davant d'una empresa hi ha d'haver un empresari i que un diari és, certament, un vehicle d'expressió, un instrument polític, un servei públic, però, que per sobre de tot, ha de ser un negoci.

¹ Molts d'aquest noms són perfectament coneguts actualment en el món periodístic català.

2.Evolució d'El Punt

2.1.Els directors

El *Punt diari*, ha passat a mans de diferents directors, concretament 10, amb òptiques i maneres diferents de fer les coses, seguidament els esmentarem i explicarem la seva trajectòria:

Jordi Negre llegint *El Punt*

El primer director que va tenir el diari fou **Jordi Negre**, una persona idealista, emprenedora i lluitadora, la qual hem citat anteriorment quan parlàvem dels orígens, ell és una de les peces claus de la història del diari, ja que va ser sota la seva direcció que va sortir al carrer el primer exemplar d'aquest, *Punt Diari*.

La direcció del projecte li va ser proposada per Pius Pujades, però va ser en saber que Just Casero, conegut seu d'abans, estava al darrere de tot això, que no va dubtar ni dues vegades a acceptar el càrrec. Una altra de les raons que el van dur a acceptar el càrrec, a part de la de Pius Casero, fou la de que fos un diari comarcal i català, amb el que ell des de sempre havia

cregut. A més a més, va pensar que aquest s'adaptava molt a les característiques de la població i a la riquesa de les comarques gironines.

Els començaments per a ell van ser heroics, on la confiança del col·lectiu de persones que van tirar el diari endavant en va ser la protagonista. Una mostra d'aquesta confiança va ser que ell mateix signava contractes en blanc que s'omplien amb el temps segons les conveniències o necessitats de cadascú. Amb tot, Jordi Negre tenia un neguit, cal tenir en compte que tenia la responsabilitat d'arrencar el diari, aquest era procurar que la redacció, que estava formada per tan sols tres periodistes, dos o tres corresponsals i amateurs, funcionés.

Durant els seus deu mesos i mig de director, Jordi Negre també va viure experiències negatives, un clar exemple en fou el dia 24 de febrer de 1979, després de la lluita que va significar per tots que aquell diari sortís al carrer, va ser ell qui acompanyat de Carles Sánchez es van dedicar a seguir tot el matí la ruta de distribució com a inspectors del *Punt Diari*. Els quiosquers, al rebre el diari van riure, des del punt de vista comercial i d'empresa, del diari. Això deixà a Jordi i Carles desmuntats per uns moments i fou l'experiència més humiliant que visqué com a director.

La primera crisi va arribar quatre o cinc mesos després quan el diari s'havia de mantenir en els quatre mil exemplars per falta de demanda. Arrel d'això, fou a principis d'estiu quan es va començar a acomiadar gent, tasca que es va fer feixuga per a Jordi Negre, inclòs gent que ell havia fet venir expressament de Barcelona, com Carme Gil.

La situació estava molt deteriorada quan després de prendre mesures econòmiques, com per exemple la reducció de sous, un grup de representants de "l'empresa" li van dir "passiu bé".

Una de les anècdotes més estranyes que va viure en aquesta deteriorada situació del diari va ser quan va fer una edició especial de cinc-cents exemplars, per a les festes d'un poble costaner, i aquests, van ser enviats a un altre poble per equivocació. Finalment, van arribar al lloc de destinació, però l'endemà de la festa.

Jordi Negre, un cop deixada la direcció, reiterà, una i varies vegades, que si haguessin tingut una empresa sòlida i clara i uns tallers, en dos o tres mesos, el diari hauria estat i funcionat molt millor.

El desembre del mateix 1979, la direcció passà a mans de **Carles Sánchez-Costa**, fou, però, molt efímera i durà un mes i escaig.

El 2 de febrer del 1980 **Xavier Roig** va prendre el relleu de la direcció del diari. Aquest era un periodista barceloní que hi col·laborava des dels començaments fent crònica política.

Després de la primera crisi, doncs, quan va marxar Jordi Negre, tothom estava una mica cremat i això es notava en el producte.

De tota la seva estada, Xavier Roig assegurava tenir-ne un bon record, malgrat tot va trobar-se amb problemes de tot tipus que de ben segur que eren ocasionats directa o indirectament per un problema principal que ja s'arrossegava d'abans, la manca de direcció empresarial. Reconeix que segurament es va equivocar en acceptar la direcció "mogut per l'entusiasme i la il·lusió que rodejaven el projecte" i que "les circumstàncies de la casa" van fer impossible que durant la seva direcció pogués aplicar el seu principal objectiu, convertir el *Punt Diari* en un diari normal.

Des del seu punt de vista, el naixement d'aquest diari fou molt a empentes i rodolons, amb molta més il·lusió i entusiasme que res més, i que amb això no n'hi havia prou.

El *Punt diari* havia de ser, una mica, un punt fonamental en el canvi cap una premsa més arreglada, més catalana.

Hi ha un cert paral·lelisme entre el diari *Avui* (una experiència frustrada ja en aquells moments) i aquest diari, ja que tots dos van sortir des de baix, amb una empresa pràcticament inexistent on era molt difícil d'identificar o definir cap propietari.

Sense dubte el diari estava mancat de recursos. La situació dels efectius materials era lamentable, la redacció estava situada en un pis d'una escala de veïns, cosa que no resultava massa còmode ni pels veïns que devien ser molestats pels sorolls i les entrades i sortides dels treballadors tot el dia, ni pel diari. Això és un detall, entre d'altres, que feia impossible de donar una imatge seriosa d'empresa. La seva direcció va finalitzar el 13 d'agost de 1980.

El següent director, i per tant el tercer que el diari va tenir, fou **Pius Pujades** un dels seus fundadors. Ell va definir el seu càrrec com “el d'un capità de vaixell que lluitava dia rere dia contra mil tempestes empresarials i periodístiques per evitar que el jove rotatiu continués fent aigües.”

Aquesta tasca ja li venia de lluny, quan, de bracet amb els altres fundadors, entre el 1976 i el 1978 va començar a posar els fonaments del que seria el segon diari català.²

Pius afirmava que el *Punt diari* va néixer de les cendres de la revista *Presència*.³ Però que, malgrat que aquesta revista ajudés a encaminar el diari, aquest es trobava en un estat força precari que calia anar salvant i millorant matí rere matí.

Durant aquesta direcció es va patir una altra crisi, una crisi econòmica, i és que sense diners per molta voluntat que hi hagi no es va enlloc. Per això, ell i Just, van recórrer els pobles demanant i recollint diners i opinions.

També va demanar ajut econòmic als diferents partits polítics de l'època, inicialment tots van mostrar la seva predisposició a donar-lo, ja que suposadament si aquest fet es sabia, contribuiria a fer campanya electoral a favor de cadascun d'ells. Els socialistes, al cap de poc, feren l'aportació, però en veure que els altres no l'havien fet i que ells havien estat els únics, la retiraren.

Per aquest fet, molta gent va fer córrer rumors els quals definien el diari com a afiliat del PSC, Pius però, va intentar acabar de polir i ajustar la definició de independent al diari, ja que assegurava que aquest no podia ser infidel als seus ideals d'independència, i per tant, va intentar demostrar que el *Punt diari* no festejava amb cap mena de partit polític. Això comportava haver de filar prim a l'hora de fer entrevistes i articles d'opinió.

² El primer va ser, com ja hem dit, l'experiència frustrada del diari *Avui*.

³ Una revista que actualment encara apareix com a suplement del diari els diumenges.

Fent una sítetització de les tres etapes, en la primera, dirigida per Jordi Negre, el diari es definia com a modern i molt jove, molta gent en parlava com el diari d'aquells xicots. És a dir que calia, encara, guanyar-se la respectabilitat. En la segona, Xavier Roig va mantenir els plantejaments comarcals i va aportar seriositat. En canvi, Pius Pujades, del qual estem parlant ara, va mantenir els plantejaments de Negre i Roig i va reforçar-los per ser més atractiu i amb un aspecte més sensacionalista. El seu objectiu era un diari popular on hi pogués aparèixer amb normalitat i tranquil·litat la sang i el sexe.

L'èxit de l'etapa va ser gratificant, el *Punt diari* es va convertir en el diari de més tirada de Girona amb un model correcte.

Però Pius abandonà la direcció degut al seu sou de 80.000 pessetes, que no el complaïa en relació a tota la feina que li comportava la direcció i finalment es traspassà al diari *Avui*.

Després d'això, el desembre del 1982, es necessitava un nou director, aquest va ser **Pep Colldemont**, que inicialment tan sols era un simple periodista més de la redacció. Aleshores no hi havia ningú amb experiència empresarial i entre tots van anar muntant una cosa surrealista i daliniana que va acabar sent el diari. Va ser llavors quan Pep va prendre la direcció d'aquest, temporalment, però cal reconèixer que si no hagués estat per Joan Bosch el diari hagués hagut de tancar. Ja que tornava a anar de cap a caiguda degut, com sempre, a que, aquest, com a empresa no funcionava.

El 6 de desembre del 1980, Edicions Comarcals SA, que era com s'anomenava el conjunt d'accionistes del diari, es va substituir per Edicions Periòdiques de les Comarques SA, empresa presidida per l'industrial Joan Bosch, aquest fet fou fonamental i molt important ja que la creació d'aquesta empresa era el que més necessitava el diari.

Va ser **Jaume Fabra** qui momentàniament el gener de 1985 prengué la direcció fins que a principis de 1985, **Carles Revés** va prendre la batuta del diari per un temps, és a dir, es va convertir en el nou director del *Punt diari*. Aquest fou el director que portà més conflictes. Tot va començar quan Carles feu venir de fora un director adjunt que, per manca de costum, ja va fer aixecar l'alarma dins la plantilla. Tots els treballadors van començar a estar molestos i això desencadenà una vaga d'aquests. Això comportà que les relacions directors-plantilla fossin tenses, fins arribat el juliol quan Revés es va veure obligat a deixar el càrrec. Tot i així, un aspecte positiu que aportà Carles Revés va ser el de introduir el càrrec de dissenyador, que va donar molta més uniformitat al diari.

Tenim, pels voltants de juliol de 1986, a **Enric Matarrodona**, el qual va construir una filosofia de diari molt correcta. Segons ell, l'evolució que havia de fer un diari com *El Punt diari* era metafòricament com la d'una persona. Durant els primers temps, “aprendre a caminar”, després “aprendre a parlar i articular” i aleshores començar a pensar, ja, per ell mateix.

Les dos principals característiques a destacar d'Enric Matarrodona van ser creure en el projecte i, sobretot, no escatimar esforços.

Per anar concloent, a l'abril de 1989, es quedà amb la direcció **Joan Vall Clara**, aquest actualment és el director general d'*Hermes Comunicacions*, empresa editora del rotatiu. I finalment, el 1992, passà en mans d'**Emili Gispert**, el desè director general d'aquest diari, amb el qual es tingué una gran estabilitat i sota la direcció del qual segueix actiu el diari. Amb aquest director, al llarg de la segona dècada es va anar expansionant el diari cap a altres comarques d'arreu de Catalunya, creant així noves edicions del diari. Això fou un gran progrés. En el número d'*El 20nt*⁴ apareix un article titulat “Vint anys que ens projecten cap al segle XXI” on segons dades d'estudis, les vendes d'*El Punt* s'havien incrementat un 72% en l'últim decenni, convertint-se així en el diari que més havia crescut de tota Catalunya.

Cal remarcar que el director de, només, l'edició de comarques gironines, és Xevi Xirgó i Teixidor. Ja que a part dels directors generals del diari cal tenir-ne uns que dirigeixin les edicions, si no fos així seria pràcticament impossible.

⁴ Fou l'edició especial editada el dimecres 24 de febrer de 1999, dia que el diari va fer 20 anys.

2.2. Evolució

2.2.1. Expansió

A l'hora de parlar de l'expansió d'*El Punt*, en la seva primera etapa, aquest, només cobria informativament les comarques gironines, però fou a partir del 28 de novembre de 1982 quan va començar a publicar notícies de la zona nord del Maresme, fet que va ajudar el diari a promocionar-se fora d'aquí.

Tot i això, l'autèntica expansió territorial es va iniciar l'onze de Setembre del 1994, quan va aparèixer el primer número de l'edició del Barcelonès Nord, que comprèn l'àmbit de difusió de Badalona -on hi la redacció-, Santa Coloma de Gramenet, Sant Adrià de Besòs, Montgat i Tiana.

Més tard, el 2 de febrer de 1995, es va començar a publicar una edició específica per al Maresme que, amb una redacció situada a Mataró, actualment cobreix des de Tordera fins al Masnou.

A continuació, l'onze de Setembre del 1996, coincidint amb la diada de Catalunya, *El Punt* es va implantar a les comarques tarragonines amb redaccions a les ciutats de Tarragona, Reus, Valls i Tortosa. Allí s'elabora l'edició Camp de Tarragona/Terres de l'Ebre.

D'altra banda, el 2 d'octubre del 1999 va néixer l'edició de Rubí, la primera dedicada a una sola ciutat, la qual el 30 de setembre del 2001 es va fusionar amb l'edició d'*El 9* del Vallès Occidental i va donar lloc a una nova capçalera -*El 9 Punt*- , que finalment el 30 de novembre del 2003 es va convertir en l'edició del Vallès Occidental d'*El Punt*.

Així mateix, l'1 de setembre del 1999⁵ va sortir el primer número de l'edició diària d'*El Punt* a Perpinyà, continuadora, d'alguna manera, dels desapareguts setmanaris *El Punt Catalunya Nord* (1987-1994) i *El Punt Magazine* (1994-1995). El setembre del 2001, aquesta edició va tornar a la periodicitat setmanal.

Per la seva part, el 30 d'octubre del 2001 i després de set anys de funcionament, el setmanari *L'Hora del Garraf* es va transformar en diari. Aquesta reconversió va ser el

⁵ Hi ha la curiositat de que moltes edicions comencen/apareixen el dia 11 de setembre, diada nacional de Catalunya.

fruit de l'acord establert entre l'empresa editora *Ben Plantada Edicions, SA*, *Hermes Comunicacions*, editora d'*El Punt*, i *Comit SA*.

Inicialment es va mantenir la capçalera de *L'Hora*, però des del 2 de febrer del 2003 va ser substituïda per *El Punt*, edició Garraf, i poc després, el 9 d'abril del mateix any, va ampliar la seva cobertura informativa a l'Alt i el Baix Penedès, passant a anomenar-se *El Punt, edició Penedès*. Actualment disposa de dues redaccions, una a Vilanova i la Geltrú i l'altra a Vilafranca del Penedès.

Per últim, el 30 de novembre del 2003 va néixer l'edició de Barcelona d'*El Punt* com a fruit d'una iniciativa conjunta d'*El Punt*, *Regió 7*, *El 9 Nou* i el diari electrònic *VilaWeb*.

En resum, podem veure que actualment *El Punt* és un diari que s'ha anat expansionant i ha anat guanyant terreny, la qual cosa li permet estar perfectament a l'abast dels ciutadans de tota Catalunya.

Exemples:

Portada de l'edició de
Perpinyà

Portada de l'edició de Tarragona

2.2.2. Tiratges

Durant la primera dècada *El Punt* es convertí en primer diari comarcal de Catalunya i el segon en llengua catalana. El tiratges durant aquella etapa foren els següents:

ANY	TIRATGE	DIRECTOR
1980	3.427 diaris	Xavier Roig / Pius Pujades
1981	4.316 diaris	Pius Pujades
1982	8.580 diaris	Pius Pujades / Pep Colldemont
1983	10.126 diaris	Pep Colldemont
1984	10.694 diaris	Pep Colldemont
1985	10.717 diaris	Jaume Fabra / Carles Revés
1986	10.878 diaris	Carles Revés / Enric Matarrodona
1987	12.390 diaris	Enric Matarrodona
1988	12.996 diaris	Enric Matarrodona
1989	14.061 diaris	Enric Matarrodona / Joan Vall

Després de veure aquest augment i progrés espectacular del tiratge del diari, en destacarem un titular del diari d'aquell 24 de febrer del 1988 (12.996 diaris), que fa referència especialment a això: "Créixer un 400% en 10 anys i ser el primer diari comarcal". Sens dubte s'endugueren una grata sorpresa, els components del diari d'aquella època, en veure aquestes dades.

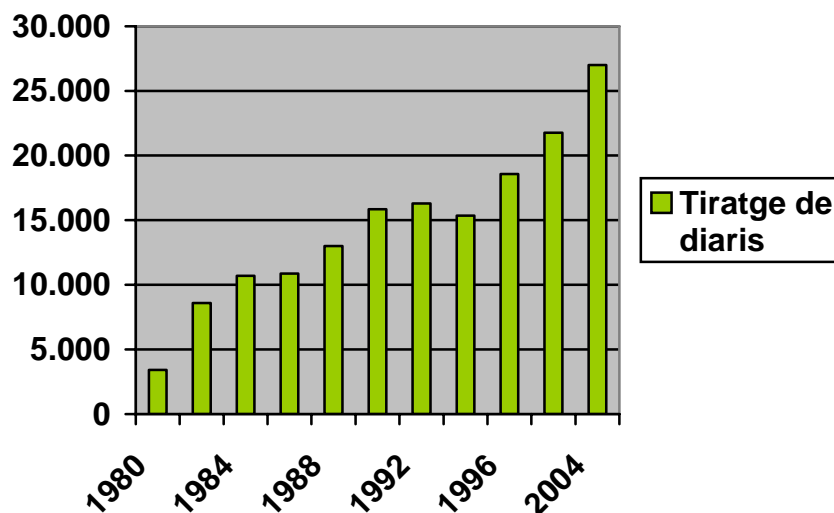
Cal destacar, sobretot, l'augment fet entre l'any 1981 i el 1982 (4.316 a 8.580). Això fou ocasionat per la inversió que el diari va fer. Va comprar una rotativa anglesa "Linotype Parcen-36" que tenia quatre cossos d'impresió amb vuit planes per cos i una plegadora per a diari i revista, que permetia poder tirar més exemplars. El 1987 s'acabà d'ampliar amb dos cossos "Lino-News".

Seguidament, podem veure una mostra dels tiratges globals del diari durant la segona dècada, és a dir, del 1990 al 1999.

ANY	TIRATGE	DIRECTOR
1990	15.832 diaris	Joan Vall Clara
1991	16.137 diaris	Joan Vall Clara
1992	16.297 diaris	Emili Gispert
1993	15.399 diaris	Emili Gispert
1994	15.351 diaris	Emili Gispert
1995	17.894 diaris	Emili Gispert
1996	18.572 diaris	Emili Gispert
1997	20.950 diaris	Emili Gispert
1998	21.751 diaris	Emili Gispert
1999	22.959 diaris	Emili Gispert
2004	+ de 27.000 diaris	Emili Gispert

En els tiratges d'aquesta segona dècada del diari s'hi pot apreciar una disminució de la xifra entre el 1992 i el 1994, tot i així, Emili Gispert, director en aquell moment del diari ho va saber remuntar fins arribada la gran xifra de més de 27.000 exemplars el 2004.

Gràfic total dels tiratges entre 1980 i 2004:

2.2.3. Portades

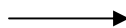
Durant deu anys *El Punt* ha destacat a portada informacions de tota mena que, recullen una època en la qual han estat portada d'interès tota mena de temes. La política, amb l'arribada de la democràcia als municipis que pràcticament fou un fet paral·lel als començaments del diari o l'aprovació de l'estatut o l'arribada de Jordi Pujol al govern; la tragèdia provocada sovint per les inclemències meteorològiques; l'esport, amb el Valvi, el Figueres i el Palamós; l'economia, amb l'afer de Rumasa; els conflictes bèl·lics, des de Sud-amèrica al golf Pèrsic; els successos, amb els assassinats sense resoldre i la política internacional. Aquesta varietat de temes, per a tots els gustos, han marcat la història informativa del rotatiu.

L'estètica de les Portades, com és lògic, ha anat evolucionant amb el pas del temps. A més a més, cal tenir en compte un gran fet, la mort de la màquina d'escriure (Cosa que no és gaire llunyana cronològicament ja que això va començar a passar el 1988). Aquesta "revolució tecnològica" va canviar l'estètica de les pàgines del diari però també, va generar un canvi de paisatge en la redacció, el hàbits de treball i la producció dels periodistes tot substituint-les per ordinadors d'aquell temps. Aquesta, però, és una imatge que avui ens resulta absolutament familiar.

Aquí hi podem veure una mostra de l'evolució física de les portades:

Portada 1: 1978

Portada 2: 1985

Portada 3: 1989

Portada 4: 1999

Portada 5: 2007

Veiem doncs la notable evolució, en qüestions estètiques, de color, més bona distribució..

En la primera foto veiem un diari més austere, més pobre..

En la segona foto el diari ja agafa més estructura, quant a distribució de notícies en la portada.

En la tercera foto veiem que *El Punt* fa 10 anys i que ha desaparegut el títol de *Punt diari*.

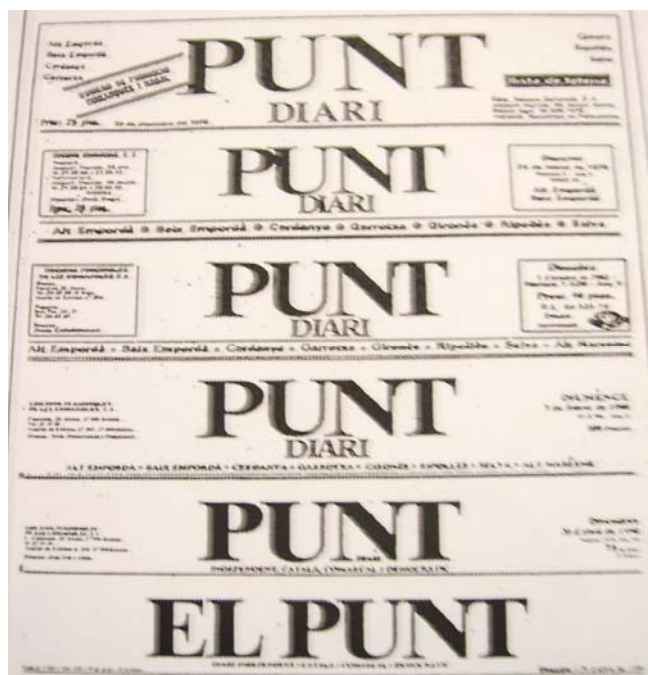
La quarta és d'una edició especial quan de quant aquest va fer 10 anys.

I per últim la cinquena és la portada, amb una agradable estètica, que té *El Punt* actualment.

Per altra banda, el que també va canviar, i avançar, amb el temps fou la capçalera.

Això va ser fruit de la voluntat d'adaptació als hàbits de la societat gironina, per part del diari, que portà a canviar el nom del rotatiu *Punt Diari* per *El Punt*, nom amb què s'havia popularitzat. Fou el 27 d'abril de 1990. Anys després, però, no es gens estrany per ells haver d'atendre a ciutadans que demanen si són "els d'El Punt diari".

De Punt diari a El Punt:

Aquí podem veure la clara evolució de la capçalera.

2.3. Incidència en la societat

Com a bon representant de la premsa de proximitat, *El Punt* és un diari que, des de sempre, s'ha sentit molt proper als seus lectors, i per això al llarg de la seva història no ha dubtat a participar activament en la vida ciutadana. Així, en les eleccions municipals del 1983 va organitzar debats entre els caps de llista en un bon nombre de municipis gironins. D'altra banda, l'octubre del 1991 va impulsar una campanya popular contra l'intent de fer cooficial la forma castellana dels topònims "Girona" i "Lleida". En aquella ocasió *El Punt* va recollir 28.000 signatures i va distribuir 130.000 adhesius amb les lletres "GI" per enganxar-les a les matrícules dels cotxes. La campanya va aconseguir els seus objectius, i avui dia la majoria dels vehicles gironins llueixen la "GI".

En aquest marc d'accions cíviques, *El Punt*, juntament amb una quinzena de publicacions més, va organitzar, el 29 de juliol del 1992, a la Devesa de Girona, un macroconcert en protesta per les detencions indiscriminades d'independentistes, un acte que va aplegar més de 15.000 persones. Així mateix, des de principi d'abril i fins a mitjan maig del 2000, *El Punt* va impulsar una campanya de solidaritat amb el rector de la Universitat Rovira i Virgili (URV), Lluís Arola, i amb el coordinador de les proves d'accés a la universitat, Joan Igual contra la inhabilitació d'Arola i Igual per l'afer de la professora de la URV Josefina Albert i en 42 dies es van recollir 14.124 firmes.

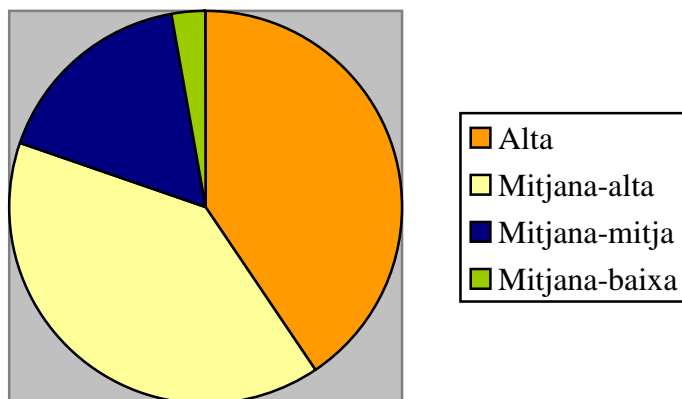
D'altra banda, *El Punt* és també d'impulsor de la Biblioteca Bàsica de les Comarques Gironines (BBdGI), una col·lecció que recull els grans fets que han estat notícia a la demarcació de Girona des del 1979, l'any de l'aparició del rotatiu.

També és col·laborador de la majoria d'actes culturals que es celebren per la zona com el festival de Cap Roig, l'any Massó, exposicions, etc. En resum, és un diari amb una forta incidència a la societat i amb el que els ciutadans de la província hi estan familiaritzats.

2.3.1. Lectors d'El Punt

- Aquest és un estudi general realitzat i publicat pel mateix diari

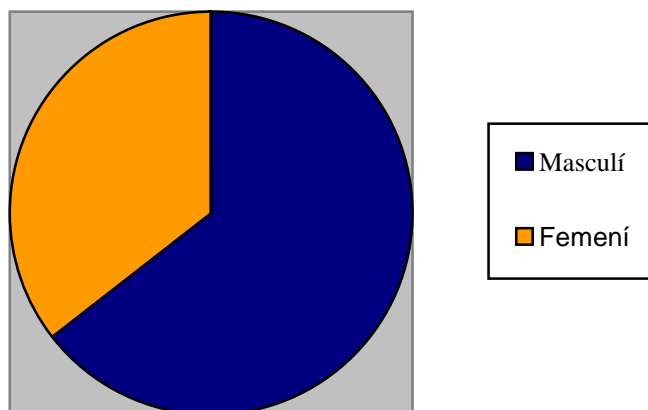
Classes socials

Fet l'estudi, doncs, es pot veure que en general les classes socials que més llegeixen *El Punt* són la classe Alta la qual comportaria un 40,6% del total de lectors que té el diari, així com, la classe Mitjana-alta que seria un 39,7% dels lectors. Seguidament hi hauria la classe Mitjana-mitja, que també comportaria un tant per cent a destacar, 16,8%, però

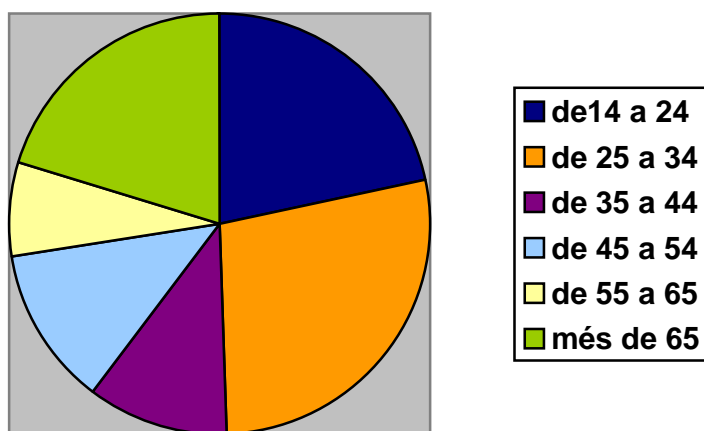
ja, amb una notable diferència amb els dos anteriors. I per últim la classe Mitjana-Baixa amb tan sols un 2,9 % dels lectors.

Sexe

En aquest gràfic, s'observa que són els homes, predominantment, els principals lectors de *El Punt*. Aquests constitueixen un 64,4% dels lectors, però també cal tenir en compte el 35,6% restant que són les dones, i aquestes no formen pas un percentatge baix.

Edats

Fet el buidatge d'aquest gràfic, cal destacar que la gent de 25 a 34 anys constitueixen un 27,8% del total de lectors d'aquest diari, i per tant, és aquesta l'edat predominant entre els qui llegeixen aquest diari, *El Punt*. Seguidament, i no per gaire diferència, vindrien el que componen les edats de 14 a 24 anys, formant un 21,6%. Un 20,4% el formarien la gent més gran, de més de 65 anys. Ja amb una notable diferència vindrien els de 45 a 54 anys amb un 12,4% dels lectors; un 10,9 % el formarien els de 35 a 44 anys i per últim tindriem els que tenen entre 55 i 65 anys que tan sols ocupen un 7% del total de lectors. Com a conclusió podem treure que *El Punt* és un diari llegit, sobretot, per la gent més jove i per la gent més gran.

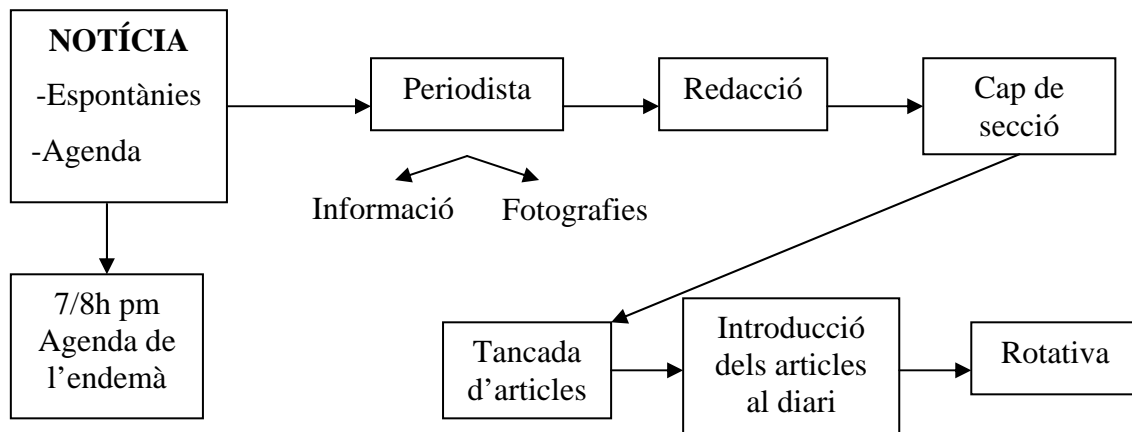
3. Organització d'El Punt:

Un diari necessita organització, per això, hi ha diferents càrrecs dins *El Punt*.

Dalt de tot, tenim el Director Periodístic que és l'encarregat de controlar, sobretot, el suplement *El 9, La Presència* i els directors adjunts que porten les diferents edicions. Aquestes edicions estan dirigides per un redactor en Cap que controla els caps de seccions, que aquests, alhora, controlen els redactors.

A part del director periodístic, també tenim un Director general. Aquest controla altres directors del diari com són el director comercial, el de comunicació, el financer, el d'informàtica i el de projectes, entre altres.

Com s'elabora una notícia?:

En un diari, hi ha dos tipus de notícia, la notícia d'agenda i les notícies espontànies.

Les notícies espontànies són aquelles que no poden ser previstes, com un robatori, un accident... o qualsevol cosa així.

Quan succeeix una notícia espontània, de la manera més ràpida que pot, el periodista va fins el lloc dels fets i agafa tota la informació necessària per desenvolupar la notícia, en el cas d'aquest diari, és el periodista, també, qui fa les fotos pertinents.

Seguidament se'n torna a la redacció i, amb tota la informació, desenvolupa i redacta la notícia que el dia següent inclourà el diari. Posteriorment, aquesta passa pel cap de secció i si aquest hi dona el vist i plau, s'acaba de revisar a la tancada d'articles i es dona a aquells qui maqueten el diari, tot seguit, quan el diari ja està llest, s'envia a la rotativa.

Les notícies d'agenda, és a dir les que ja estan programades prèviament com trobades de ministres, es reparteixen a les seccions corresponents allà les 7/8h pm.

4. Estructura del diari

4.1. Gèneres periodístics que el formen

La premsa escrita es pot dividir en dos grans grups: els textos informatius, que tenen com a objectiu prioritari la transmissió d'informacions sobre persones, llocs, accions o esdeveniments; i els textos d'opinió o interpretatius, que no responen a les característiques pròpies de la informació ja que pretenen divulgar idees i estan molt vinculats amb la creació personal. Els textos d'opinió tenen molts elements comuns amb els textos assagístics, i sovint es fa difícil destriar-los.

D'informació:

La notícia: És un text breu d'informació sobre un fet d'actualitat recent. No conté opinions personals de l'autor. El llenguatge és objectiu, clar i correcte. L'objectivitat es reconeix per l'absència del subjecte en l'enunciat i per la recerca de credibilitat (dades, testimonis, xifres...). La claredat es manifesta en el lèxic i en la sintaxi. El lèxic no ofereix dificultats de comprensió i, quan s'empren tecnicismes, estrangerismes o sigles, s'expliquen. La sintaxi tendeix a evitar la complexitat.

Forma el gruix principal dels escrits que trobem en la premsa escrita i respon a les sis preguntes bàsiques: qui?, què?, quan?, on?, com? i per què?. Consta del titular, el subtítol (que inclouen el qui i el què), l'entrada (síntesi de les dades bàsiques) i el cos (exposició de les dades en ordre decreixent d'importància).

•Un exemple de notícia en aquest diari, és ben fàcil de trobar ja que aquestes són les que hi predominen.

TITULAR { ⁶“El viaducte de Pont de Molins deixa la polèmica enrere i ja s'han fet tres dels vuit pilars previstos

L'estructura farà finalment uns 510 metres de llarg → SUBTÍTOL (qui i què)

R.Carmona. Pont de Molins → Autor i lloc.

⁶ Notícia extreta del diari “El Punt” el dia 14 de desembre de 2006.

**LEAD
O
ENTRADA**

El viaducte de Pont de Molins (Qui?) s'està construït a marxes forçades i ja s'han aixecat tres dels vuit pilars que finalment tindrà l'estructura i es comença a intuir quin serà l'impacte visual que tindrà sobre el municipi. L'alcalde, Florenci Fernández, es mostra convençut, però, que aquest serà menor un cop es vegi l'obra ben acabada. Després de mesos de polèmica per la possibilitat que el TAV creués el municipi per un talús, el viaducte que finalment s'executarà tindrà 510 metres de llarg.

**COS DE
LA
NOTÍCIA**
(qui?, què?,
quan?, on?,
com? i per
què?)

L'alcalde de Pont de Molins remarca que en els darrers mesos s'han fet entre 50 i 60 sondejos en el traçat que travessa el municipi per tal d'executar el viaducte amb total seguretat. //⁷Durant mesos, hi va haver una gran polèmica veïnal per la proposta de l'empresa concessionària de fer passar el TAV a través d'un talús, ja que considerava que era el mètode més segur a causa de la gran quantitat de coves que hi ha en el subsòl del municipi. Al final, es va trobar una solució per garantir la seguretat de l'estructura sense renunciar a fer un viaducte, una fórmula que suposa una divisió menys traumàtica entre els diferents nuclis del terme municipal. La base dels pilars serà reforçada (Què?), fent unes grans sabates de formigó (Com?) que garanteixin que no s'ensorraran, (Per què?) col·locant sensors que detectin qualsevol possible moviment i un sistema que els corregeixi immediatament (Com?). //De moment (Quan?), ja s'han fet tres dels vuit pilars que tindrà el viaducte, segons marca el projecte definitiu.(Què?) Són els pilars més alts, ja que són els que permetran al tren d'alta velocitat superar la Muga a més de quaranta metres d'altura. També s'ha col·locat ja, en el primer tram, l'estructura metàl·lica que fa de motllo per fer el tauler de formigó sobre el qual s'han d'instal·lar les vies del TAV (Què?). Tot plegat, permet començar-se a fer una idea de quin serà l'impacte visual que pot tenir el viaducte, que passa a tocar algunes de les cases i de la mateixa casa consistorial. //L'alcalde de Pont de Molins considera, però, que l'impacte serà molt menor un cop les obres s'hagin enllestit. desmuntat i

⁷ Quan apareix aquest símbol “//” equival a un canvi de paràgraf en la notícia original, aquí està tot junt per a poder-ho representar unitàriament.

El reportatge objectiu: Tracta sobre qualsevol tema -que pot no ser d'estricta actualitat- de manera documentada, perquè el periodista la considera d'interès general. És més extensa que la notícia i inclou elements com: valoracions de protagonistes o testimonis dels successos, detalls de xifres i dades, i textos complementaris (fotografies, esquemes, i altres tipus d'informació gràfica.

- Aquest reportatge, sol aparèixer en la *Presència*, suplement del diumenge de el diari *El Punt*. Al ser extensos, no en posaré un exemple, tan sols una referència. *Presència* n°1814, de l'1 al 7 de desembre del 2006. “A punt de neu”.

D'opinió:

L'article d'opinió: Escrit de persones que col·laboren esporàdicament i que expressen opinions, judicis, idees o comentaris personals sobre fets actuals o d'interès humà. També rep el nom d'article de col·laboració i, en funció de la seva distribució, de columna.

L'article de crítica: Ressenya informativa, interpretativa i avaluadora d'una obra publicada, exposada o representada en públic (literatura, pintura, música, cinema..), segons el criteri de l'autor de l'article, amb la finalitat d'orientar el lector.

Cartes dels lectors/al director: Són escrits dels lectors, adreçats al director, que solen expressar opinions, comentaris, agraïments...sobre esdeveniments d'actualitat, qüestions personals, informacions o articles publicats en el diari. Acostumen a passar una censura prèvia, que únicament superen aquelles cartes que combreguen ideològicament amb el diari.

- Sota l'apartat de el lector escriu d'aquest diari, apareixen les nombrades cartes dels lectors. Solen ser breus, aquí en tenim un exemple:

“De cap a l'infern —————▶ TITULAR

Carles Xiberta. Amer (selva) —————▶ Nom i població de l'autor.

«*Que saco rogar al cielo/ si en tierra me han de enterrar,/ la tierra me da comida,/ la tierra me hace sudar./ Que saco sudando tanto,/ y comiendo poco y nada,/ si mi tierra no es mi tierra/ y el cielo, cielo nomas.*»

Aquests són uns versos de Víctor Jara, cantautor xilè, detingut arran del cop d'estat contra Salvador Allende de l'11 de setembre de 1973. Va ser torturat, li van destrossar les mans perquè no pogués tocar mai més la guitarra i va ser assassinat. Al capdavall, no va ser més que qualsevol altra víctima. Ell té un nom, la majoria de «*desaparecidos*», no. Ha mort un dels personatges més sanguinaris que ha donat el segle XX. No n'hi ha per estar contents. Que un assassí com aquest hagi pogut morir tranquil·lament al seu llit als 91 anys és per reflexionar i qüestionar-se tot el que ha fallat perquè això hagi sigut així. Una persona amb milers de morts al darrere no pot marxar impune d'aquesta vida. Tinc la sensació que se n'ha anat rient i amb el dit del mig de la mà enlaire. En aquests moments voldria no ser ateu per poder desitjar-li un bon viatge de cap a l'infern.”

L'editorial: Escrit sense signar que dóna opinió sobre la manera de pensar del diari en temes d'abast social. L'opinió coincideix amb la de la direcció del diari i orienta al públic lector. Si apareix signat rep el nom d'article de fons.

- Fent referència al diari en *El Punt*, no apareix signat, i apareix a la secció Punt de vista i ala subsecció de l'editorial, per tant és molt fàcil d'identificar per als lectors. Seguidament tenim un exemple d'editorial:⁸

“Una hora més de castellà a primària —————> TITULAR

 Manca del nom de l'autor, ja que és un article del diari, és a dir de redacció.

Si res no canvia, el curs vinent els alumnes de primària rebran tres hores setmanals de classe de llengua castellana, una més que ara. El decret de mínims de l'ensenyament a primària aprovat divendres pel Consell de Ministres ha provocat tota mena de reaccions en el sector, la majoria contràries, i està tornant a posar a prova la cohesió dels tres partits que conformen el govern de la Generalitat. Mentre que els sindicats i els docents consideren la mesura innecessària, el conseller d'educació, Ernest Maragall, s'hi ha

⁸ Notícia extreta del diari del dia 14 de desembre de 2006.

mostrat a favor sempre que els serveis jurídics del govern, als quals ha encarregat un informe, no hi trobin la invasió de competències que els seus socis de govern –ERC i ICV– han denunciat des del primer dia juntament amb CiU.

Ens trobem, sense cap dubte, davant d'una qüestió gens menor. I no tant per la conveniència o no que els estudiants rebin una hora més de castellà a la setmana, sinó per la possibilitat, ara en fase d'estudi, que la mesura decretada pel govern espanyol impliqui una invasió de les competències fixades pel nou Estatut. Aquesta és la qüestió clau. I mentre els experts investiguen, cal exigir al govern la màxima unitat en el procés, i en els que se'n derivin *a posteriori* si l'informe detecta ingerències, que caldrà defensar amb totes les eines legals que la Generalitat tingui a l'abast.

L'altra qüestió fa referència a l'oportunitat de la mesura. Els responsables ministerials no han donat, fins ara, cap explicació convincent al respecte de la decisió adoptada. Per què cal augmentar el nombre d'hores de classe en castellà? Hi ha algun informe que ho recomani? Els sindicats i els mestres afirmaven ahir que és la llengua catalana la que està en una posició de debilitat. Seria bo que el govern de l'Estat esmerçés tots els esforços necessaris a explicar la seva decisió amb els detalls i la transparència que s'ha trobat a faltar fins ara.”

L'entrevista: És un diàleg extens i aprofundit entre un periodista i una persona coneguda. N'hi ha de dos tipus: les informatives, centrades en l'opinió de l'entrevistat sobre fets d'actualitat, la seva feina, etc., i les psicològiques, basades en la personalitat de l'entrevistat.

Informatius i d'opinió alhora:

Crònica: Informació presentada per un corresponsal o un enviat especial que informa sobre uns esdeveniments recents que s'analitzen, es valoren i s'interpreten. Es redacta en tercera persona i pertany a àrees més o menys específiques: esportiva, judicial, política, etc.

La crònica fuig de l'estil neutre dels discursos informatius i emprà els recursos lingüístics per tal de dotar a la crònica d'amenitat, atractiu i, fins i tot, valor literari.

- Aquí en veurem un exemple extret del diari del dijous 14 de desembre de 2006:

“Tardana Tardor

Jordi Soler

De fet, més que trigar, el que ha fer la tardor ha estat no venir. Es pot dir que hem passat de l'estiu a l'hivern sense aquesta estació que comença tèbia i es va refredant de mica en mica fins que arriben les primeres glaçades, fenomen que, gràcies al progressiu procés autumnal, no ens agafa desprevinguts. I desconec si la sobtada irrupció de les primeres nits sota zero és deguda al canvi climàtic, que diuen que escalfa la Terra, encara que els mesos de desembre, gener i febrer aital anomalia amb prou feines es noti, almenys aquí, a casa nostra. Sigui per la raó o causa que sigui, els cicles astronòmics ja no són el que eren. Abans, per exemple, teníem unes èpoques de pluja perfectament definides, que sempre ocorrien per les mateixes dates i que no solien sorprendre ningú. Això, ja s'ha acabat, i ara resulta gairebé impossible predir, no només els xàfecs, sinó els caps de núvol i les quatre gotes, fins i tot. Aquest trasbals atmosfèric ha comportat, a més, la inhabitual raresa d'un cel aparentment amenaçador, dens i negrós, que ni tan sols deixa humits els carrers. S'omple d'ominosos nuvolots que, al final, són un engany de la naturalesa perquè acaben esvaint-se sense haver descarregat ni un trist rajolí de l'aigua que se suposa que acumulen. Bé, el cas és que l'estètica tardoral es va presentar de cop i volta fa quatre dies quan, després d'un xàfec de pa sucats amb oli, totes les fulles seques que es mantenien aferrades a les branques dels plàtans de la Devesa, se n'havien després i cobrien el terra d'aquest, d'altra banda maltractat, parc, component una bonica catifa de color d'or rovellat. Aquesta avinentesa també es produïa anys i panys enrere, quan ens pensàvem, il·lusos de nosaltres, que els fums industrials es perdien cel enllà sense més conseqüències; acabava l'estiu i el paisatge anava prenent, de mica en mica, coloracions d'una excepcional bellesa plàstica. Després, amb certa regularitat, el blanc de la neu unificava criteris cromàtics, i tothom tan feliç. Feliç perquè sempre hi havia aquell element predictable que facilitava l'adaptació d'un costum, d'un hàbit, a les inclemències del moment. S'han fixat en els homes i dones del temps, a les televisions? Són científics, físics de l'aire, per ser exactes, i disposen d'una panòplia d'eines i dispositius d'alta tecnologia, satèl·lits inclosos, per a les seves prediccions. Això no obstant, a vegades fa l'efecte que, en lloc d'haver fet servir tan sofisticats estris, hagin efectuat els seus pronòstics consultant les cartes del tarot. Quines coses: els vaticinis del ja llunyà

Mariano Medina, que treballava amb mapes isobàrics dibuixats seguint les coordenades que li enviaven en codi Morse des d'Hamburg, eren absolutament fiables. La culpa, però, no és de les persones que ara ens prediuen si plourà o si farà sol, sinó d'una cosa molt més inquietant i perillosa: l'efecte hivernacle, que ha esgarriat per sempre l'harmònica i estimada successió de fenòmens naturals. I acaba de començar!"

Reportatge interpretatiu: Inclou, com en la crònica, informació i opinió. És més freqüent en els setmanaris especialitzats que en els diaris, on apareix de forma esporàdica. No interessa la immediatesa dels esdeveniments. Els més característics són fruit del "periodisme de investigació": després d'un procés de documentació que pot ser llarg, el redactor ofereix les seves conclusions en forma d'un conjunt de tesis que es veuen recolzades per les dades objectives recollides.

4.1.1. Temàtica i selecció d'informació

La informació periodística busca, principalment, temes d'actualitat i d'interès general. El criteri per a seleccionar temes d'interès general solen ésser:

- La proximitat al destinatari: es prefereixen esdeveniments que siguin més propers al públic en diversos aspectes (geogràfic, cultural, professional...)
- El camp d'incidència, o ressò públic dels fets, criteri mitjançant el qual se seleccionen els fets que afecten a un major nombre de receptors potencials.
- L'interès humà, que fa preferibles aquells esdeveniments que afecten els sentiments, els casos de conflictivitat social o política, o aquells que tenen més dramatisme.
- La significació dels protagonistes implicats en els fets: autoritats, personatges públics, etc. I la curiositat, que permet seleccionar fets que poden resultar inesperats, estranys o extravagants per al públic.

4.1.2. La presentació i la composició

La peculiar composició dels diaris ve determinada per dos principis:

- El principi de distribució en mòduls: les informacions es distribueixen en unitats textuais (notícies, reportatges, anuncis, etc.) independents des del punt de vista informatiu. Alhora, aquestes unitats s'agrupen en seccions de caràcter temàtic,

que poden ser fixes (internacional, esports, cartes al director,etc.) o variables (crítiques de llibres, ciència,etc.).

- **Principi de rellevància:** les informacions més rellevants es presenten destacades i diferenciades mitjançant procediments formals.

La presentació ve marcada per elements formals que determinen la importància relativa d'unes informacions sobre les altres: la ubicació (primera pàgina/pàgines internes), l'espai (superfície ocupada: tota la pàgina, algunes columnes), i la tipografia (mida i tipus, sobretot en els titulars).

4.1.3. Estructura del text periodístic

Pràcticament tots els gèneres periodístics presenten dues o tres parts diferenciades tipogràficament: els titulars, el cos o desenvolupament i el **lead** o entrada.

Els titulars: Apareixen destacats formalment i poden tenir tres funcions diferents: delimitar el text (funció d'obertura), oferir els aspectes més rellevants del text des del punt de vista informatiu (funció de resum) i cridar l'atenció del lector (funció de captació d'atenció).

Si apareix més d'un titular, el principal rep el nom de títol, que acostuma a anar precedit d'un avanttítol (que pot afegir informació o precisar el contingut) i seguit del subtítol (que funciona com a sumari dels aspectes informatius més importants del text).

El lead o entrada: És el primer mòdul del cos del text. Té una funció especial: oferir al lector un resum més ampli que l'obtingut pels titulars. Informa sobre els aspectes principals de l'esdeveniment.

El cos o desenvolupament: En el cos del text es la informació jerarquitza-la per orde d'importància. Tret dels gèneres d'opinió, que es caracteritzen per la seva llibertat de composició, el cos del discursos periodístic s'organitza també en mòduls. Cadascun d'aquests mòduls desenvolupa un únic tema o subtema i esdevé una part del text bastant autònom. Aquest tipus de composició permet ometre informació o intercalar-ne de nova sense alterar la comprensió de la resta de text.⁹

⁹ Això està senyalat a l'exemple de notícia de la pàgina 21-22.

4.2. Distribució del diari.

El Punt- edició comarques gironines, és un diari llegit per moltes de les persones de tots els pobles de la província de Girona i està ideat per a atraure tota mena de públic curiós de diferents gustos i edats, per això i per aconseguir un ordre dins el diari, aquest està dividit en seccions que donen més o menys importància als continguts segons l'extensió o el lloc que ocupen.

Les seccions varien d'un diari a un altre però concretament *El Punt* té una sèrie de seccions fixes, és a dir que cada dia hi apareixen, i unes altres anomenades variables que com el seu nom indica van variant segons els continguts i notícies del dia. Tot i així, l'explicació següent és orientativa ja que el diari canvia constantment.

La distribució i organització del diari la podem descriure així:¹⁰

1. Portada:

A la primera pàgina, anomenada Portada, l'única pàgina del diari impresa en color, hi apareix el nom del diari "EL PUNT", d'una mida considerable, situat a la part superior de la pàgina, centrat i acompanyat d'una mena de lema format per quatre adjectius que el descriuen "Diari independent, català, comarcal i democràtic".

A dalt a la dreta hi apareix l'edició en lletra blava, en aquest cas Comarques Gironines, acompanyat del preu, suplementos inclosos i número del diari.

És a l'esquerra on apareix la data, també escrita en blau, juntament amb el telèfon i la web del diari.

Ressaltat en groc i sota el nom del diari hi ha el titular del dia, és aquell que normalment es llegeix primer, ja que és el més important i el que més destaca en la portada, fet expressament per cridar l'atenció dels lectors. Sota d'això, una foto grossa d'una notícia diferent amb una curta explicació a peu de foto. Tot això ve acompanyat de les pàgines on trobem redactades al complet les notícies.

Al lateral esquerra del diari hi apareixen en una mida molt més petita que el principal, i en columna, un seguit de titulars de les notícies més importants de les seccions (política, Països catalans, Cultura- Espectacles..) juntament amb la pàgina on es troben en tota la seva extensió. També al lateral a l'esquerra, a continuació d'això, hi apareix un titular de *EI9*, un suplement en format de diari curt que està dedicat només a l'esport.

¹⁰ Models: diaris dels dies 14/12/06 (dijous), 12/09/06 (dimarts), 3/12/06 (diumenge).

La portada esta acabada d'emplenar amb uns resums de notícies a la part inferior i també un anunci publicitari.

2. Països Catalans

Al obrir el diari, la primera secció que ens trobem és la de Països Catalans, amb una extensió aproximada de 7 pàgines, segons les notícies del dia, combinades amb una pàgina sencera dedicada a publicitat, que apareix pel mig.

Aquesta secció esta formada per diferents notícies de diferent mida. A la primera pàgina i mitja, generalment, n'hi apareixen només dues però de llarga extensió (una notícia per pàgina) i estan subclassificades dins d'una secció variable, titulada, cada dia diferent, segons el tema que tracti la notícia. A la part dreta de la segona pàgina, trobem el Safareig i l'Apunt unes subseccions que s'alternen entre elles tot combinant-se la columna que tenen com a espai. Apareix el Safareig quan hi ha notícies curioses i tafaneres per publicar. L'Apunt, en canvi, normalment escrit per Xavier Xirgo, ens mostra la seva opinió sobre un tema i el posa en debat.

•Exemples:

L'apunt: TVE

Xevi Xirgo

No entenc aquest esverament que hi ha per la situació de TVE a Catalunya. Que si a partir de gener ja no hi haurà programació en català, que si desapareixeran els programes característics de la cadena, el *Catalunya avui*, el *135 escons*, el *Geometria variable*. Que si aquest gener ja acomiadaran 66 treballadors i podrien arribar a ser-ne 200... En primer lloc, tal com diria el conseller Maragall, que ens imposin una mica més de castellà no deixa de ser «un avenç». I, segon, és una qüestió de prioritats. Es veu que TVE paga 42.000 euros a la néta de Franco, Carmen Martínez Bordiu, cada cop que surt al programa *¡Mira quién baila!*, que s'emet els dilluns a la nit. La néta ja ha fet vuit gales al programa i ha cobrat 336.000 euros. I jo entenc que si TVE vol qualitat s'ha de pagar. Ni que sigui tancant «centres territorials», que en diuen ells. No es pot tenir tot.

Safareig:

• L'ajuntament de Riudellots de la Selva ha organitzat un curset d'informàtica per als veïns del municipi. EL professor no l'han hagut d'anar a buscar gaire lluny. És el mateix regidor de Noves Tecnologies, Joan Lòpez.

A partir d'això, les pàgines restants d'aquesta secció estan omplertes amb notícies relacionades amb la secció. Aquestes són de diferents mides però generalment ocupen mitja pàgina cadascuna i l'espai restant és omplert amb breus, notícies molt curtes, i sense massa rellevància, d'unes 5 ratlles, tan sols per acabar d'emplenar la pàgina.

De tant en tant, s'hi inclou una crònica dins d'aquesta secció però el que hi predominen i hi abunden són les notícies convidades amb la publicitat de manera estratègica perquè el lector s'hi fixi.

3.Punt de vista:

La següent secció és la de Punt de vista, aquesta és força curta, d'unes 4 pàgines i en formen part les subseccions de l'editorial que un article fet pel diari, ja explicat anteriorment; el lector escriu, on totes les cartes dels lectors, després d'haver passat les censure prèvies, són publicades, tot i així cal que compleixin les característiques: ser d'actualitat i que no excedeixin les 20 ratlles.

En la segona pàgina després d'un altre editorial, hi sol aparèixer el dibuix humorístic de Joan Antoni Poch dins la subsecció de La punxa d'en jap.

Les parts superiors de les dos següents pàgines estan formades per un espai anomenat La Tribuna, aquesta esta reservada a determinades persones, expertes en alguna matèria, com periodistes, filòlegs, escriptors, catedràtics... que escriuen un article d'opinió sobre algun tema.

A baix de les dos pàgines, començant per la de l'esquerra, trobem l'Escaire, espai reservat actualment a escrits de Miquel Pairoli.

Al final de la última pàgina d'aquesta secció hi ha el De set en set i La Galeria, espais també reservats per a periodistes o escriptors diferents segons els dies.

4.Societat:

Aquesta és una secció d'una extensió aproximada de 3 pàgines i va molt lligada a la de Països catalans, tot i així, està centrada en el que el seu propi nom indica, la societat.

Tracta dels problemes o fets que passen a la població d'arreu de Catalunya. Aquesta secció està formada només de notícies de diferents mides de les més extenses a els breus.

•Uns exemples de titulars que ens hi podem trobar són:

“ Els pares neguen l'agressió a la mestra d'una escola de Barcelona” (diari 14/12/06).

“Els artistes de La Makabra ocupen un complex industrial del 22 @” (diari 3/12/06).

“La llar d'infants de Torroella s'estrena avui amb 62 nens” (diari 12/09/06).

5.Política:

Aquest apartat del diari, varia molt, d'extensió, segons els esdeveniment dels dia, però la mida mínima sol ser de dues pàgines. Tracta sobre temes de política a nivell de tot Espanya.

Política, sol estar formada per notícies de mida grossa (una per pàgina) i d'alguna de petita pels voltants per acabar d'omplir-la, són notícies de tot arreu, escrites per enviats especials, o tretes d'agències de notícies com la EFE Normalment no té subseccions, tret del dia d'algun esdeveniment important que requereix varies notícies que parlin d'això o de la temporada d'eleccions, que fan la secció més extensa afegint les corresponents subseccions. Pel mig intercalats hi ha, com de costum, anuncis publicitaris.

6.Europa- Món:

És una secció d'aproximadament quatre pàgines on s'hi concentren totes les notícies que han succeït arreu del món. En aquesta secció, només apareixen unes tres notícies per pàgina, acompanyades de fotos, una que ocupa la part central, l'altra en forma de columna i l'altra a la part inferior de la pàgina. La mida dels titulars i l'extensió de la notícia ens mostra un ordre jeràrquic d'importància.¹¹

La seva subsecció, sol ser la de Pont aeri, d'una columna d'extensió, aquesta està reservada a Lluís Falgàs, entre setmana, els diumenges, en canvi, aquesta és anomenada l'Anàlisi i està escrita per Josep Martinoy.

7.Punt divers:

Al mig del diari, d'una extensió mitja de quatre pàgines i precedida del suplement *EI9*, ens trobem la secció Punt divers. Aquesta és la secció preferida per molta gent¹², aquí hi surten publicades les notícies més properes a nosaltres i les més tafaneres per a aquells que volen saber els esdeveniments més curiosos del seu poble o dels pobles dels voltants en relació a qualssevol tema, per entendre'ns, seria com la secció de successos d'altres diaris, solen ser robatoris, violacions, manifestacions, loteries, accidents.. tot i que de vegades s'hi inclouen notícies del mateix caire però d'altres llocs com Saragossa, Màlaga.. però no en són les més freqüents.

Els articles d'aquesta secció són, tots, notícies, organitzades per atreure la lectura del lector en un ordre jeràrquic d'importància, hi sol haver una foto per pàgina.

- Exemples de titulars de la secció:

“Condemnat per un coit furtiu” (diari 12/09/06).

“Mil persones es concentren a Manresa en suport de Coromines” (diari 14/12/06).

“L'anxova milionària de l'escala reparteix 9 milions d'euros amb el primer premi de la Loteria Nacional” (diari 3/12/06).

“Detenen un veí de Girona que falsificava documentació de vehicles robats” (diari 14/12/06).

¹¹ Això està present en totes les seccions, en tot el diari en general, tot i no haver-ho reiterat en cada una d'elles.

¹² Vegi's a l'apartat d'enquestes.

8.Economia:

La secció d'economia, és una secció breu,¹³ d'unes 2 ó 3 pàgines, tracta molts dels temes econòmics de l'estat en forma de notícia. També, et dona informació, en forma de taules i gràfiques, de la situació de la borsa del país dins la seva subsecció corresponent, La Borsa. Tot i així no resulta una secció molt rellevant dins d'aquest diari, com en altres pot ser-ho.

9.Classificats:

Aquesta, a diferència de les altres, no està formada per notícies sinó per anuncis. És aquí on la gent acudeix per sobretot buscar pis, casa, local.. ja que hi ha quatre pàgines d'anuncis dedicades al tema immobiliari, també apareixen anuncis d'altres tipus però en una quantitat molt menor (com agències matrimonials, oportunitats, tarot..).

10.Cultura- Espectacles:

Dins aquesta secció hi trobem les notícies culturals d'arreu de l'estat, relacionades sobretot amb la música, el cinema, la pintura, la literatura.. Estan estructurades segons el tema i hi ha una subsecció, Llibres, Teatre, Música o Cinema, segons el dia, on aprofundeix una mica més en el tema escollit. A l'última pàgina d'aquesta secció, trobem un espai, a la part baixa de la pàgina, reservada per a escrits de fora la redacció del diari, d'alguna associació cultural com per exemple una galeria, d'algun catedràtic..

•Exemple:

“ Centre Català en les seves noces d'argent” escrit per Josep Mº Figueres, professor d'història del periodisme a la UAB

Els diumenges, per finalitzar la secció s'hi inclou una crònica. “Memòries d'un pallasso” Manuel Cuyàs (diari 3/12/06).

11.Apunts:

És una secció informativa, en la qual hi ha les farmàcies de torn dels pobles, els cinemes, els pronòstics meteorològics del dia, l'horòscop, passatemp i les esqueles.

¹³ La majoria de les seccions d'aquest són breus, però en haver-n'hi moltes i en ser un diari que es publica cada dia, el resultat final és d'una mida apropiada.

12.Comunicació:

És la última secció que té el diari, inclou notícies de les cadenes de televisió, diaris i ràdio i a més a més, la programació del dia.

- Exemple:

“ “El club” estrena nova temporada amb el repte de continuar sent líder” (diari 12/09/06).

13.La contraportada:

Esta encapçalada per el nom del diari, en una mida molt més petita que la portada, l'adreça i la web.

Amb ella conclou el diari. Està formada de dues subseccions La crònica o La contra (segons el dia) i La columna reservada a l'escrit lliure d'algun periodista de la casa.

4.3. Suplements

4.3.1. *El 9*

Portada del
suplement *El 9*

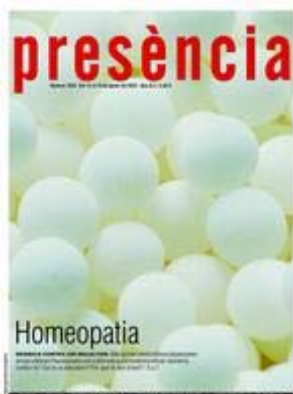
El 9, l'únic diari esportiu en català, que és al carrer des del 2 de gener del 2002, ha trencat el monopoli del castellà a la premsa esportiva i omple un buit històric entre els mitjans de comunicació del país: el dels diaris d'esports en català. I no ho fa només des de la perspectiva de la llengua, sinó també des d'una visió pròpia del país. Un país esportivament potent i ple de noms propis de pes en el món.

El 9 és una iniciativa de la Coordinadora de Mitjans SA (Comit), el holding format per les principals empreses de premsa independents del país. Aquest grup ja és el líder indiscutible de la premsa escrita i digital en català, i el tercer grup editor de premsa d'informació general al Principat, en nombre de lectors.

El 9 arriba als lectors cada dia de la setmana per dos camins diferents. D'una banda des de l'1 de febrer del 2003, *El 9* es distribueix a la totalitat de quioscos i llibreries de Catalunya. De l'altra, una edició especial gratuïta, amb una selecció de les notícies publicades en el diari, es distribueix conjuntament amb algunes de les capçaleres de Comit (*Segre*, *Regió 7* i *Diari d'Andorra*).

Així mateix, *El 9 Esportiu* ofereix tres edicions personalitzades per a les comarques de Girona, Barcelona i Tarragona, que inclouen totes les informacions de l'esport d'elit i de l'esport local de cada demarcació junts en un sol diari. Aquestes edicions d'*El 9* es poden comprar als quioscs i llibreries de cada demarcació per 0,70 euros i també es distribueixen conjuntament amb l'edició corresponent del diari *El Punt*.

4.3.2. La Presència

Portada de
La Presència

Nascuda l'any 1965 a Girona, la revista *Presència*, inicialment destacada com a revista antifranquista, es va convertir el 1982 en el dominical d'*El Punt* i des del 2001, gràcies a l'acord signat entre diferents publicacions, és el suplement en català amb major difusió - més de 120.000 exemplars- i té una audiència de més de 400.000 lectors. La publicació combina profunditat en els continguts i agilitat i facilitat per a la lectura gràcies al seu disseny.

Presència s'estructura en dos grans blocs. El primer està format pels gèneres periodístics -el dossier, l'entrevista, l'opinió i el reportatge- i el segon l'integren diverses seccions, com ara Llibres o Música, La Xarxa i entreteniments.

La idea inicial de Manuel Bonmatí de fer una revista específicament gironina va ser substituïda per la decisió de Carme Alcalde, aleshores cap de redacció, de donar a *Presència* una difusió catalana i convertir-la en instrument de lluita antifranquista i amb la intenció de fer periodisme crític.

Lamentablement, l'època de la Transició no va ser gaire satisfactòria per a *Presència*. L'equip, dirigit en aquell moment per Pere Madrenys, va haver de fer front a una difícil situació econòmica, potser causada, també, per la multa pagada per la publicació d'un article de mossèn Josep Claparols titulat "1.000 espanyoles subdesarrollados y Dios" pel tancament de la revista temporalment. Tot plegat va obligar a canviar la periodicitat de setmanal a mensual. La pèrdua de lectors i l'increment del dèficit econòmic va agreujar fins a un punt insostenible l'agonia de la revista.

El desembre de 1982, Edicions Periòdiques de les Comarques, aleshores editora d' *El Punt*, es va fer càrrec del dèficit i va llogar la capçalera per convertir la històrica revista en el dominical del rotatiu.

El primer número de la nova etapa va sortir acompanyant el diari del diumenge 12 de desembre del 1982. La portada fou la mateixa que la del primer número de la *Presència* i així, alhora, se la començà a fer una mica seva i era com una manera de rendir un homenatge a una publicació que havia marcat una època al periodisme de la zona, tant català com gironí.

Des d'aleshores, després d'haver canviat diverses vegades de format, compaginació i tirada, Presència es va acabar convertint l'any 2001 en la revista setmanal de totes les publicacions que, juntament amb el diari electrònic *VilaWeb*, participen en l'editora *Comit-CECM*: *El Punt*, *Segre*, *El 9 Nou*, *Regió 7*, *Diari de Balears*, *Diari d'Andorra*, *El 9 Punt*, *El 3 de Vuit* i *Diari de Sant Cugat*. L'actual director de *Presència* és Miquel *Riera*.

5. Comparació: *El Punt* de diumenge- *El País* de diumenge

Tot seguit, en aquest apartat del treball, compararem, a grans trets, *El Punt*, un diari en català i comarcal, amb *El País*, un diari a nivell de tota Espanya, en castellà, conegut per tothom i amb una gran difusió i influència, tot i així, amb el que nosaltres ens fixarem serà en l'edició de casa nostra, la de Catalunya.

Les capçaleres de tots dos diaris

Naturalment, *El País* és un diari molt més ric en tots els aspectes ja que s'edita com a mitjà informatiu per a tota Espanya, cosa que el fa ser, a part de més extens i amb les notícies més detallades, més ric a nivell econòmic, a nivell d'informació, de notícies, redactors i periodistes.. i amb més exigències per part del lector.

En canvi, si els compares, *El Punt* és un diari més modest en tots els nivells però que actualment està en fase d'ampliació; està enfocat de manera molt diferent, més tancat a Catalunya i centrat en cada edició, en aquest cas en les comarques gironines. Aquest, però, inclou les notícies més properes i d'interès per a tots nosaltres, que potser en *El País* no trobaríem en ser un diari tan general i que avarca una extensió tan gran de territori.

Tots dos diaris van néixer a la mateixa època, en èpoques de transició cap a la democràcia, *El Punt* el 1979, i *El País* el 1976. Quant els seus ideals, tot dos coincideixen en identificar-se com a diaris independents, un, com hem reiterat diverses vegades, independent, català, democràtic i comarcal i en canvi l'altre independent, de qualitat, de vocació europea i defensor de la democràcia pluralista.

Per començar, la descripció física del diari. La mida del diari ja és diferent, *El Punt* és més petit que no pas *El País*. La portada, lògicament, també és diferent. *El Punt* la té molt més acolorida, tot i estar impreses totes dues en color, i a distribució, aquesta també és diferent, el sumari està col·locat al cantó oposat respecte a l'altre diari.

Quant a l'extensió, *El País* és molt més llarg i les seccions que componen el diari també són diferents.

Seguidament mostrarem les seccions que tenen en comú els dos diaris, tot i així a part de les comunes, n'hi ha de diferents, és a dir que no coincideixen en ambdós diaris com són les següents:

Dins el diari *El Punt*, les que no coincideixen amb *El País* són Política, ja que aquest últim no té un apartat específic dedicat això sinó que n'inclou una mica en cada secció, i Punt divers, la secció de successos.

En canvi dins el diari *El País* les seccions que diferirien en relació a *El Punt* són Espanya, Gent i Esports, aquest últim és degut a que *El Punt* va separar-los del diari i els va incloure en el suplement *EL9*.

Taula de seccions comunes:

EL PUNT	EL PAÍS
1.Països Catalans	Catalunya
2.Punt de vista	Opinió, Debat ¹⁴
3.Societat	Societat
4.Europa-món	Internacional
5.Economia	Economia
6.Classificats	Classificats
7.Cultura i Espectacles	Cultura
8.Apunts/Comunicació	Necrològiques, El temps, Loteria, Cartellera (*Ref. Nota al peu n°14)
9.Contraportada	Contraportada

Exemple: La següent notícia tracta del mateix tema i ha estat publicada en els dos diaris:

El Punt, secció Europa-món: [L'Ertzaintza ja ha localitzat 181 quilos d'explosius a Atxondo](#)

La recerca ha permès trobar una motxilla amb 60 quilos i manuals d'instrucció

Josep Martinoy

L'Ertzaintza ha localitzat entre dijous i divendres a la localitat d'Atxondo, a Biscaia, 181 quilos de material explosiu, bàsicament amonal, segurament abandonat pel comando

¹⁴Hi ha dos seccions que equivalen a una d' *El Punt*.

d'ETA que va preparar l'amagatall trobat a Amorebieta el 23 de desembre. L'origen d'aquestes troballes van ser les sospites que va despertar als agents de l'Ertzaintza un cotxe Rover que feia molt temps que era aparcat al barri d'Arrazola d'Atxondo, i que tenia restes d'un component per fabricar explosius.

El rastreig de la zona propera al cotxe va permetre trobar dijous passat un bidó amb quasi cent quilos d'explosius, la major part amonal reforçat amb altres substàncies, preparat per ser utilitzat com a bomba de manera imminent, ja que només li faltava el detonador. Dins del maleter del cotxe es van trobar també pedres de petit volum, presumptament per ser utilitzades com a metralla, i plaques de matrícula falsificades. Després d'aquesta trobada, l'Ertzaintza (Qui?) va fer dijous a la nit a Bilbao diversos escorcolls al domicili familiar i en un local del pare d'un presumpte etarra buscat pels agents, sense que es fessin detencions.

Durant tot ahir (Quan?) va continuar l'escorcoll amb gossos ensinistrats del barri d'Arrazola (Com?), en un paratge rural al costat del qual hi ha un lloc per fer berenars (On?). El rastreig va permetre ahir localitzar una motxilla amb 60 quilos de diferents materials explosius i dues bosses amb 0,5 quilos de cloratita a cadascuna, i diversos manuals (Què?) habitualment utilitzats per ETA per a la fabricació d'artefactes explosius (Perquè?). Hores abans es van trobar dos orificis a terra, a l'interior d'un dels quals hi havia un recipient de plàstic amb aproximadament 20 quilos de nitrat d'amoní utilitzat per preparar amonal, i detonadors, i en el segon diverses motxilles buides.

L'Ertzaintza vincula aquestes trobades d'Atxondo amb el comando d'ETA (Què?) que va preparar l'amagatall d'Amorebieta –poblacions que estan a uns vint quilòmetres de distància– perquè hi ha diversos elements comuns com ara la tapa del bidó on hi havia els cent quilos d'amoní. L'amagatall es va descobrir el 23 de desembre passat.¹⁵

El País, secció Espanya: **ETA también escondía material para fabricar bombas lapa**

La Ertzaintza ha recuperado en Atxondo más de 180 kilos de explosivos listos para atentar

¹⁵ Notícia extreta del diari *El Punt* 6/01/07.

La investigación abierta por la policía autonómica vasca a raíz del descubrimiento de un zulo de reciente creación (Com?), el pasado 23 de diciembre en Amorebieta (Vizcaya), ha desembocado en nuevos hallazgos de explosivos que delatan las intenciones asesinas de la banda terrorista pese a que se encontraba en un periodo de alto el fuego permanente. Entre el material localizado en Atxondo, a 15 kilómetros de Amorebieta, había sustancias para hacer bombas lapa.

La Consejería vasca de Interior explicó ayer que entre el material localizado en los últimos días por la Ertzaintza en la localidad vizcaína de Atxondo (On?) figuran dispositivos para la fabricación de bombas lapa, que ETA adosaba a vehículos de las víctimas contra las que pretendía atacar.

La Ertzaintza ha localizado dos dispositivos a base de mercurio similares a los que ha utilizado en ocasiones anteriores la banda terrorista para activar las bombas lapa.

Este tipo de artefactos se colocan en los bajos de los vehículos, se activan y explotan con el movimiento de los mismos. "Son artefactos que ETA siempre ha utilizado en atentados dirigidos contra personas" (Per què?), han precisado las mismas fuentes a Vasco Press.

Desde el primer descubrimiento en Atxondo (Quan?), la Ertzaintza (Qui?) ha localizado casi 180 kilos de explosivos, incluyendo amonal, cloratita, pentrita, cordón detonante y nitrato de amonio. (Què?)

El primer hallazgo, un bidón con 100 kilos de explosivos al que sólo le faltaba el sistema de detonación para convertirse en una bomba lista para un atentado, llevó a los investigadores a pensar que se trataba de un artefacto que los terroristas de ETA habían podido fabricar para atacar en el aeropuerto de Barajas. Esta hipótesis se basaba en que, supuestamente, los terroristas habían abandonado el 23 de diciembre ese bidón en Atxondo tras conocer que la Ertzaintza había localizado un *zulo* en Amorebieta donde se habían guardado otros 50 kilos de explosivo más algunos detonadores y una tapa que coincidía con la del recipiente hallado en Atxondo.¹⁶

¹⁶ Noticia extreta del diari *El País* 09/01/07.

•El tema comú és la troballa d'explosius d' ETA a Atxondo, i tot i estar redactades diferent, ambdues responen a les sis preguntes pròpies per ser considerada una notícia. La segona notícia, a diferència de la primera, és en castellà, degut a que *El País* s'edita a nivell de tota Espanya. Malgrat tots dos són independents, *El País* a voltes va massa lligat al poder. Tot i així tots dos diaris expressen la notícia de manera objectiva.

6. Les 24 hores d'El Punt

Un diari porta 24 hores de feina, no dorm mai, seguidament veurem com és un dia de feina a *El Punt*:

06.00

A aquesta hora de la matinada, quan encara es distribueixen els exemplars del dia, el departament de Producció de Publicitat ja ha començat a treballar a la seu central d'*El Punt*. Aquest departament, que funciona fins a les 12 de la nit, s'encarrega del disseny i la producció de la publicitat que cada jornada apareix al rotatiu. Amb l'arribada d'aquests treballadors s'engega el procés que permetrà fer sortir el diari l'endemà quan els lectors encara no han llegit les edicions del mateix dia.

07.00

Els documentalistes també matinen força. Des de primera hora del matí, el departament, situat a la seu central, ja es posa a treballar registrant i classificant les notícies i les fotografies que s'han publicat a les diferents edicions d'*El Punt*. Una part important de l'arxiu, la que recull les notícies publicades entre el 1979 i el març del 1995, és en paper, mentre que a partir d'aquella data tot el material està informatitzat. El personal del departament treballa fins a 2/4 de 10 del vespre, però l'arxiu digitalitzat és a disposició dels redactors les 24 hores del dia i s'hi pot accedir des de tots els centres de treball.

08.00

A les 8 en punt del matí les recepcionistes ocupen el seu lloc i comença el servei d'atenció al públic, que estarà en funcionament fins a les deu del vespre. Fora d'aquest horari, les trucades telefòniques a la seu central són ateses pels vigilants, els quals, a més, s'encarreguen les 24 hores del dia de controlar els accessos a la Farinera i afrontar qualsevol incidència que es pugui produir.

09.00

El Club del Subscriptor es posa en marxa i comença a atendre les consultes i comandes sol·licitades pels subscriptors. De 9 a 10 del matí, el telèfon gairebé treu fum, a causa de la gran quantitat de subscriptors que truquen pel demanar entrades dels diversos espectacles. L'atenció telefònica al públic interessat en els serveis del Club és de 9 a 2 de la tarda, mentre que de 4 a 7 és l'horari d'atenció personal a les recepcions de les seus

d'*El Punt*. D'altra banda, a les 9 del matí s'obre el taulell de recepció de publicitat a totes les seus i delegacions del diari, un servei que al matí està en funcionament fins a la 1 i, a la tarda, de 4 a 7.

10.00

A aquesta hora comencen a arribar els redactors i el departament de Maquetació, situat a la seu central d'*El Punt*, comença a dissenyar les primeres planes del diari. Els caps de secció dibuixen la plana que necessiten segons la publicitat, les informacions i els elements gràfics, com ara fotografies, que acompanyaran les notícies. A partir de la proposta dels caps de secció o dels mateixos redactors, els maquetadors dissenyen totes les planes del diari. Un cop han elaborat la maqueta, l'entreguen als redactors, els quals, si ja disposen de tota la informació necessària, poden començar a escriure la notícia a la plana que tinguin assignada.

10.30

Els treballadors del departament de Manteniment tenen cura que a la resta de seccions de les diverses seus d'*El Punt* no hi falti res. S'encarreguen de tota mena de feines, com són la reparació de material o la instal·lació de nous equips, entre moltes altres activitats. El personal de neteja també forma part d'aquest departament. Treballen preferentment de nit, tot i que també hi ha servei al llarg del dia.

11.00

Els professionals del departament de Publicitat, adscrits a totes les seus i delegacions del diari, passen la major part de la seva jornada laboral al carrer, visitant possibles clients que contractaran els anuncis que després es publicaran al diari. Els publicistes acudeixen al seu departament per recollir encàrrecs, fer trucades o tramitar els anuncis que han contractat.

11.30

Els fotògrafs ja són al carrer. Durant tot el dia captaran les fotonotícies de la jornada a partir dels encàrrecs que els redactors han fet el dia anterior segons les previsions informatives. També han de cobrir gràficament els successos o notícies d'última hora i encarregar-se del procés de revelatge, tot i que bona part de les fotos ja són digitals. Els fotògrafs cobreixen els temes de més relleu informatiu, mentre que els redactors disposen de màquines digitals per a la resta de notícies.

12.00

El departament d'Infografia ja té la majoria d'encàrrecs de la jornada i ha començat a dissenyar els gràfics que il·lustraran les diverses informacions. Els redactors recullen les dades necessàries i fan una proposta a l'equip d'infografia que s'encarrega d'elaborar el gràfic. Les estadístiques o els mapes del temps són només algunes de les nombroses feines que realitza habitualment l'equip d'infografistes, que treballa de les 8 del matí a la 1 de la nit.

12.15

A *El Punt*, com a totes les empreses, és indispensable portar els comptes clars. D'això se n'encarrega el departament d'Administració i de Cobraments, que controla les diverses empreses d'Hermes Comunicacions. Per la seva part, el departament de Distribució s'encarrega que a cada punt de venda hi arribin els diaris que demanen els quiosquers, mentre que el de Recursos Humans porta totes les qüestions relacionades amb el personal de l'empresa.

12.30

Un cop la plana del diari està maquetada, els redactors ja poden començar a passar les il·lustracions perquè el departament d'Escàner en faci el tractament informàtic. No tan sols es digitalitzen les fotografies, sinó també tota mena de material gràfic, com per l'exemple l'acudit de Joan Antoni Poch (JAP) o la tira d'En Sísif de Jordi Soler.

13.00

A aquesta hora té lloc a cada una de les redaccions d'*El Punt* la reunió del consell de redacció, un òrgan integrat pel director de cada edició, els redactors en cap, els caps d'àrea i els caps de secció. A la reunió es comenten els temes del dia, els editorials i es fa una previsió dels possibles temes de portada. A la seu de Girona també s'hi reuneix el consell de redacció de la central, que fa la mateixa tasca, però centrada en les notícies de les seccions compartides per totes les edicions del diari, com ara Països Catalans, Espanya-Món i Economia.

16.00

El departament de Màrqueting és l'encarregat de marcar les estratègies de publicitat

d'Hermes Comunicacions, mentre que el de Comunicació s'encarrega de la imatge corporativa del grup i de les relacions institucionals.

16.30

L'equip de Difusió es dedica a aconseguir noves subscripcions i també preveu els tiratges -el nombre d'exemplars- que s'han de distribuir cada dia de la setmana i els augments que es faran a diverses localitats en funció de les informacions que es publiquin al diari. Així mateix, l'equip funciona territorialment com una extensió del Club i dona servei als subscriptors.

17.00

L'equip de Correcció supervisa les informacions que els redactors ja han acabat d'escriure i, un cop corregides les notícies i completades les planes, aquestes passen a la secció de Tancament. Des de les 8 del matí ja hi ha correctors treballant en el diari, però la major part de l'equip s'incorpora a les 5 de la tarda.

17.30

L'equip d'informàtics té cura del bon funcionament del sistema del diari i també s'encarrega de la supervisió d'*El Punt Digital* i d'altres feines, com ara la creació de programes o la incorporació de nous productes informàtics. Un torn de guàrdies fa possible que sempre hi hagi un tècnic disponible a qualsevol hora del dia per solucionar les emergències o els problemes que pugui tenir el sistema.

18.00

El departament de Publicacions no Diàries s'encarrega de fer el setmanari *Presència* i altres productes com les guies locals, mentre que el departament de *Punt de Venda* elabora cada setmana el suplement gratuït de serveis i anuncis classificats. Els dos equips disposen de redacció, producció i equip comercial propi.

18.30

A aquesta hora de la tarda hi ha una intensa activitat a les diverses redaccions del rotatiu i a les delegacions territorials. La majoria de redactors estan escrivint els seus temes a l'espai que els han adjudicat, els maquetadors dissenyen les darreres planes i el personal de producció de publicitat enllesteix els últims anuncis.

19.30

Els equips directius de cada una de les edicions i de la redacció central fan a aquesta hora les reunions de portada. Durant aquesta trobada es decideixen les notícies i les fotografies que l'endemà aniran a la primera plana, les que atreguin l'atenció lectora. A continuació, es dibuixen les portades, es preparen les maquetes i ja es poden escriure els titulars.

20.30

A mesura que l'equip de correcció va enllestint els textos, es tanquen les planes. Els responsables de les seccions treuen per impressora làser una còpia de cada plana i comproven que els titulars, els textos i les fotografies siguin correctes. Tot seguit envien la plana a la secció de Tancament, centralitzada a Girona. Allà es fa una comprovació final i s'envien els arxius digitals en format PDF a la rotativa mitjançant una línia telefònica punt a punt.

21.00

Després de seleccionar les notícies més importants a les diverses edicions en paper d'*El Punt*, l'equip d'*El Punt Digital*, dirigit per Enrric Serra, prepara la portada de l'edició electrònica del diari. La resta del procés, és a dir, penjar les informacions a Internet es farà automàticament més tard, quan s'hagin tancat totes les edicions. Els textos es transformen en format XML per ser publicats a la web i, paral·lelament, s'ordenen respectivament per poblacions i s'envien al servidor de Vilaweb situat a la seu de Barcelona.

22.00

Els equips de guàrdia de cada redacció estan pendents de les notícies que es vagin produint per introduir els canvis de darrera hora a les respectives edicions.

23.00

A partir d'aquesta hora, la planta d'impressió que Rotimpres té a Aiguaviva de Gironès treballa a ple rendiment. Les màquines filmadores han anat filmant els arxius PDF i s'han fet les planxes que, a continuació, s'han insolat, revelat i col·locat en els cossos d'impressió de les rotatives. Seguint un ordre, es van imprimint cada una de les edicions

del rotatiu, un total de 30.000 exemplars, que estaran enllestits en unes cinc hores.

01.30

Els repartidors comencen a arribar a la rotativa i carreguen els diaris a les furgonetes per distribuir-los a totes les zones que cobreix *El Punt*. Cada repartidor té assignada una ruta i deixa els diaris als quioscos o punts de venda habituals. A les poblacions importants, els repartidors entreguen també els diaris a les cases dels subscriptors.

06.00

Tot i que encara és de matinada, *El Punt* ja ha començat a arribar als punts de venda. Els propietaris dels quioscos i llibreries reben el paquet amb els seus exemplars abans de d'obrir els establiments. D'aquesta manera, els lectors podran comprar el diari a primera hora del matí. Mentrestant, a la seu central d'*El Punt*, la secció de Producció de Publicitat ja treballa en el diari de l'endemà.

6. Recerca de notícies sobre Palafrugell durant una setmana

L'oposició de Palafrugell se sent maltractada per l'alcalde i li presentarà una moció de confiança

07/10/06 J.Trillas

L'oposició de Palafrugell, de CiU, AMC i un regidor no adscrit, està farta del tarannà autoritari que, al seu entendre, té l'alcalde, Lluís Medir (Entesa), i avui presentarà una instància per demanar que se sotmeti a una moció de confiança. Aquest és un pas amb el qual vol que es visualitzi la manca de respecte que, segons opinen, demostra l'alcalde cap als representants dels grups a l'oposició. De fet, aquesta situació no és nova; l'oposició ja fa mesos que va optar per deixar d'anar a les comissions informatives, en senyal de protesta. Però els gestos més visibles no s'acabaran aquí. Tots els portaveus de l'oposició han manifestat la intenció, en senyal de protesta, de no assistir al proper ple ordinari. Aquesta petició, la d'una moció de confiança contra l'alcalde, té lloc després de pocs dies del darrer ple municipal, que es va celebrar dimecres i on, segons l'oposició, es va poder tornar a percebre novament el tarannà autoritari de Medir. Encara més, en declaracions a TV Costa Brava, Lluís Medir, va sentenciar: «Que l'oposició vagi presentant mocions que nosaltres governarem». En aquest sentit, i segons va dir el líder d'AMC, Josep Maria Reguant: «Tot plegat és una mostra més del poc tarannà democràtic de Medir i, també, de la mala gestió del tripartit a l'equip de govern». Pel que fa a l'equip de govern de Palafrugell, d'Entesa, PSC i ERC, l'oposició sosté que «aquest tripartit» no funciona. I ho exemplifica afirmant que només cal veure les divergències de vot en molts dels punts que es tracten en un plenari. L'oposició ja va fer gestos, ara fa mesos, d'intentar reduir diferències, però, segons creuen, no han estat atesos.

Guanya 139.142 euros amb el Gordo de la Primitiva, a Palafrugell

09/10/06 M.Bataller

Un jugador que havia omplert una butlleta a l'administració de loteries número 2 de Palafrugell va guanyar ahir 139.142,38 euros amb el sorteig del Gordo de la Primitiva. La butlleta de l'afortunat correspon a un premi de segona categoria. És a dir, havia encertat els cinc números de la combinació guanyadora (el 3, el 23, el 24, el 41 i el 43), però no pas el reintegrament (el 8). De fet, en el sorteig d'ahir no hi va haver cap

encertant de primera categoria, fet que farà augmentar el pot del sorteig de diumenge vinent. A banda de la persona a qui va tocar la sort a Palafrugell, l'administració número 3 de Pinto (Madrid) també va repartir ahir un premi de segona categoria. A més, hi van haver 42 encertants de tercera categoria (a cadascun d'ells els va tocar 1.204,70 euros).

Palafrugell creu que el govern li ampliarà l'àrea urbana comercial

10/10/06 I.Bosch

Ajuntaments, empreses i particulars han presentat al·legacions al PTSEC, que s'aprova avui.

L'alcalde de Palafrugell, Lluís Medir, està convençut que el govern acceptarà les al·legacions que va presentar al pla territorial sectorial d'equipaments comercials (PTSEC) en què demana que s'incorporin zones de l'eixample de Palafrugell a la trama urbana. El govern aprova avui el PTSEC, un document que ha de fixar el creixement comercial fins a l'any 2009 en establiments de mitjà i gran format. A més de Palafrugell també han presentat al·legacions entitats comercials, empreses, cambres de comerç, particulars i els ajuntaments d'Olot, Salt, Lloret de Mar, Blanes, Girona, Platja d'Aro, Figueres i Ripoll.

La majoria d'al·legacions que s'han presentat estan relacionades amb la incorporació de nuclis allunyats o relativament nous a la trama urbana consolidada. Segons la nova llei que s'aprova avui, fora de les trames urbanes consolidades dels municipis no es podran construir ni hipermercats, ni centres comercials, ni grans magatzems. A Palafrugell, l'al·legació, segons va afirmar ahir Lluís Medir, demanava «conciliar el projecte amb la realitat» i integrar dins la zona urbana zones de l'eixample de Palafrugell «i creixements més recents de la zona propera a Mont-ras i la zona industrial que no es tenia en compte».

Medir, igual que altres representants d'ajuntaments, es va reunir amb els representants de Comerç a Girona, i està convençut que acceptaran la seva petició.

També van demanar canvis en la definició de la trama urbana els ajuntaments de Salt perquè no s'hi inclouen zones del pla de Salt on hi ha l'Espai Gironès; Lloret de Mar perquè no es tenia en compte els barris de Fanals i Santa Clotilde; Girona, Platja d'Aro, Figueres i Blanes. L'Ajuntament d'Olot va fer una al·legació molt genèrica sobre la implantació de supermercats en el mercat municipal.

El PTSEC es va aprovar a final del 2005, es va presentar el març del 2006 i ha rebut unes 170 al·legacions.

El pla eleva a 417.000 m² el sostre de superfície comercial nova per a establiments regulats de consum no quotidià –hipermercats, grans magatzems, centres comercials especialitzats i grans establiments comercials–, dels quals 44.164 m² són per a les comarques gironines.

El secretari general de la Confederació de Comerç de Catalunya (CCC), Miguel Ángel Fraile, es mostra a favor de la llei perquè «és un bon instrument que persegueix l'equilibri comercial» però tem que algunes interpretacions puguin provocar un creixement descontrolat de la superfície comercial.

Un conductor begut i amb el carnet caducat provoca un xoc i fuig, a Palafrugell

10/10/06 T.Soler

Els Mossos van detenir diumenge un veí de Palamós, de 54 anys, que anant begut i amb el carnet caducat va provocar un accident i va fugir. El xoc va passar diumenge al migdia, al quilòmetre 332 de la C-31, a Palafrugell. Hi havia estat implicat un tot terreny i un cotxe que va fugir, després d'haver causat el sinistre envaint el carril contrari. Els Mossos van trobar el vehicle sospitós aparcant a uns 300 metres del lloc del sinistre. Fora del cotxe hi havia el conductor, a qui van sotmetre al test d'alcoholèmia. Va donar una taxa 7,6 cops superior al límit permès perquè, com que tenia el carnet caducat des de feia quatre anys, se li aplica el màxim per als novells (0,15 mg/l). Va ser detingut.

La vila de Palafrugell recupera després de 127 anys el seu Llibre de Privilegis

10/10/06 A.Vilar

L'Ajuntament en té la cessió indefinida, però no la propietat.

El Llibre de Privilegis de Palafrugell va tornar ahir a la vila després que fos sostret per un investigador el 1879. Però la recuperació, segons el conveni entre l'Ajuntament i la Generalitat, és en règim de cessió indefinida, no pas de propietat, que manté la Biblioteca de Catalunya, que el va adquirir el 1926 en una llibreria de Barcelona.

El conseller de Cultura, Ferran Mascarell, va ser la persona que va fer ahir al matí a l'alcalde, Lluís Medir, la donació del document, un còdex del segle XVII que conté les transcripcions dels privilegis, les autoritzacions, els reglaments i els pactes entre Palafrugell i els monarques des del segle XII fins al XVIII. I Medir, seguidament, el va entregar a l'arxivera municipal, Concepció Saurí, perquè el diposités a l'arxiu.

Amb l'entrega, es tancava definitivament el litigi entre les dues administracions sobre el document. Cal recordar que l'Ajuntament feia més de 15 anys que reclamava el llibre. I fins i tot recentment l'Ajuntament havia portat la reclamació als tribunals. El jutge, però, va optar perquè la demanda fos a àmbit civil i no pas penal.

Però l'Ajuntament va aprofitar el canvi de conseller a Cultura per tornar a reclamar el còdex. I el nou conseller, historiador, va acceptar el retorn però amb condicions. Les condicions, segons el conveni signat ahir, deixen clar que el llibre és propietat de la Biblioteca de Catalunya i que aquesta el cedeix a l'Ajuntament «per temps indefinit».

«És la millor solució», va dir el conseller de Cultura, conscient de la impossibilitat de poder retornar la propietat del document a l'Ajuntament de Palafrugell. I fins i tot això ho va entendre l'alcalde. «Era l'única i la millor», va afirmar Medir, que va afegir que havia estat «una sàvia decisió» que volien agrair.

Per agraïments, el regidor de Cultura, Xavier Rocas, que va voler destacar la implicació de tots els grups municipals, i també la gestió d'anteriors consistoris, i també la població per aconseguir que el document tornés al municipi. Rocas va voler recordar que s'havia reclamat el còdex per «dignitat moral». «No per raons de propietat, sinó per raons morals», va afegir.

«Palafrugell viu avui un dia històric», va sentenciar el regidor de Cultura, que va afegir: «El llibre torna al lloc d'on va ser sostret de manera il·legítima.» I en aquesta línia també es va manifestar l'alcalde, que va voler deixar patent que el Llibre de Privilegis és «la joia de la corona» de l'arxiu.

En aquest sentit, Medir va recordar que quan va ser alcalde en els primers mandats democràtics, la gran preocupació de l'arxiu era recuperar els documents històrics. I que aquests es van trobar a les golfes de l'ajuntament dins de caixes de fusta. Se suposa que hi eren des de l'any 1964, quan es va fer el canvi d'edifici.

Ara, el primer document dels llibres de l'Ajuntament resta a l'arxiu municipal, en una caixa de seguretat dins d'un armari compacte. Cal recordar que el llibre està valorat actualment en 200.000 euros, si bé Rocas creu que el seu valor és «incalculable».

L'arxivera municipal va explicar a Mascarell i Medir que el nou pas que s'han marcat és mirar de recuperar alguns dels llibres d'actes desapareguts.

Ernest Batallé i Campabadal

11/10/06 J.Bofill

Creador de l'Associació Bogart's Club, de la fàbrica de gel de Palafrugell i del club Arlequín.

Ha volgut que l'enterressin amb la *Casablanca* de Humphrey Bogart i ja està descansant a la seva vall dels somnis, al món virtual que va crear: Ben-Yabar. No era un somiatruites, tocava de peus a terra i sovint es presentava com un peculiar Charlot: fer humor, crítica i pedagogia, sempre envoltat pel romanticisme i les sensibilitats més properes. Ernest Batallé i Campabadal, una persona que de ben segur en aquests moments ja està fent petar la xerrada amb el seu actor predilecte, Humphrey Bogart, va néixer a Barcelona el 17 de gener del 1931. Quan tenia vint anys, amb els seus pares es va traslladar a Palafrugell per instal·lar-hi una fàbrica de gel. Per això, per a molts encara, és conegut com *l'Ernest del gel*. Però aquest home, apassionat del cinema i creatiu innat, a la dècada dels anys seixanta va ser l'artífex d'un dels millors *night clubs* que van existir en aquella època a la comarca: l'Arlequín. Per aquella sala de ball palafrugellenca van passar els millors grups musicals i cantants. A més, era una sala d'un encant especial, ja que tenia en un sortidor d'aigua, de llums i colors, construït per l'enginyer Carles Buïgas, l'element característic i innovador.

L'Ernest Batallé també va fer incursions en el camp del cinema *amateur* amb persones que, com ell, sentien devoció pel setè art. Era un líder per arrossegar homes i dones cap a projectes que, en mans d'altres, haurien estat utopies i ell, en canvi, els feia realitat. Així, l'estiu de 1994 arribava el que ha estat la seva última obra i ha durat mentre ell ha viscut: l'Associació Cultural d'Amics del Cinema Bogart's Club. En el decurs d'aquesta dotzena d'anys, embolcallat en uns sopars de Nadal, s'homenatjava persones que, populars o no, s'havien significat al nostre país. Va ser l'instaurador dels guardons Bellíssima Persona. Reconeixement que a una de les primeres persones que es va

atorgar va ser al mestre Frederic Sirés, l'autor de *La gavina*, músic del qual es va fer un bust que l'associació va cedir a l'Ajuntament de Palafrugell i que avui presideix l'entrada del Teatre Municipal. En el decurs dels anys, l'Ernest es va inventar un país idíl·lic: Ben-Yabar. I va ser encara en aquest proppassat Nadal quan va organitzar un sopar multitudinari per fer el lliurament de les Estatuets de l'Empordà a persones que s'han significat per preservar el nostre país, sobretot l'Empordà, que ell tant s'estimava.

Casat amb M. Dolors Combis i pare de dos fills, les exèquies se celebraran avui, a les 10 del matí, a la parròquia de Sant Martí de Palafrugell.

PSC i ERC eviten que onegi la bandera espanyola a Palafrugell

11/10/06 A.Vilar

L'alcalde de Palafrugell, Lluís Medir (Entesa), volia penjar a començament de mandat la bandera espanyola al balcó de l'ajuntament, amb la senyera i la local. Però els socis de govern, PSC i ERC, s'hi van oposar. ERC perquè no la vol i el PSC, per evitar obrir una guerra de banderes.

Medir, segons va reconèixer en un darrer ple davant una pregunta de l'oposició, ara està en una situació de punt mort, ja que si es vol complir la legalitat vigent s'hauria de posar la bandera espanyola entre les altres dues.

Tot i això, Medir sí que va col·locar la bandera estatal al despatx d'alcaldia, juntament amb la senyera, com també un retrat del rei espanyol. «Ho he fet per deferència a la gent que entra al despatx», va dir Medir, que va voler deixar clar que ell no era monàrquic i que li agradaria més la de la República. L'espanyola s'ha penjat aquest mandat dos cops al balcó per motius de dol. Un cop va ser per l'atemptat de l'11 de març a Madrid. En les dues ocasions es va treure perquè ERC ho va demanar, ja que s'havia superat el dol. En la segona fins i tot no va assistir a la junta de govern.

ICV proposa a Palafrugell etiquetar les ampolles que portin tap de suro

12/10/06 S.Garcia

El cap de llista d'ICV-EUiA, Joan Boada, va aprofitar la visita que va fer ahir a l'Institut Català del Suro i a Aecork, la patronal del sector surer, per defensar i potenciar l'ús d'aquest producte natural. Per això, Boada es va comprometre a promoure l'ús dels taps

de suro en l'àmbit europeu. Així, va anunciar que la seva formació impulsarà una directriu de la UE que obligui tots els productors de vi, cava i xampany que facin servir taps de suro a destacar-ho a l'ampolla amb una etiqueta. L'objectiu d'aquest etiquetatge és diferenciar el tap de suro dels taps artificials de poliuretà. Boada va dedicar la jornada de precampanya a visitar Palafrugell. Després de trobar-se amb el sector surer i l'empresa de tapers Vigas, va visitar les obres del nou CEIP El Carrilet. Boada considera que s'ha de potenciar la formació professional a partir dels centres integrals, que incloguin totes les famílies professionals. Aquests centres s'impulsarien amb la col·laboració de les administracions locals i del teixit empresarial. Dependrien d'un centre públic determinat i a cadascun hi hauria un campus per a cada família professional.

Palafrugell aposta per la recerca i la preservació del patrimoni digital català

12/10/06 R.Esteban

L'ajuntament de Palafrugell s'ha incorporat al projecte Padicat, que impulsa la Biblioteca de Catalunya i que té per objectiu ser el protagonista de la futura recerca, preservació i transmissió del patrimoni digital a Catalunya. El projecte té el suport del Centre de Computació de Catalunya i de la Generalitat.

Trobada d'operàries

13/10/06

Una quarantena de dones operàries de la fàbrica Guillem Genover de Palafrugell, des de l'any 1960 fins al 1978, es van reunir el passat 8 d'octubre, després de 30 anys, en una trobada molt emotiva per recordar vells temps. La seva intenció és poder fer aquesta reunió anualment.

Martirio inaugura avui el nou Festival de Jazz de la Costa Brava a Palafrugell

13/10/06 X.Castillon

El renascut Festival de Jazz de la Costa Brava s'inaugura avui al Teatre Municipal de Palafrugell (22.00 h) amb l'espectacle *Martirio Esencial*, en què aquesta peculiar cantant andalusa repassarà el més destacat de la seva llarga trajectòria, acompanyada a la guitarra pel seu fill, Raúl Rodríguez, i al piano per Jesús Lavilla. María Isabel Quiñones (Huelva, 1954) va formar part del grup Jarcha abans de crear el personatge de Martirio, una postfolklòrica que, de les sevillanes revisionistes dels seus inicis, ha anat

evolucionant cap a terrenys musicals més elaborats, per posar en comú cobla i jazz i portar a terme experiments apassionants.

Campanya a Palafrugell contra l'abandonament d'objectes als carrers

14/10/06. R.Esteban

La policia local de Palafrugell ha tornat a posar en marxa una nova campanya especial per mirar d'intentar eradicar l'abocament d'objectes, deixalles i electrodomèstics a la via pública sense cap control, dins del compliment de l'ordenança general de neteja que regeix en aquest municipi. La campanya, que també inclourà l'obligació d'abocar les deixalles als contenidors a partir de les 9 del vespre, ha començat aquesta setmana i perdurarà fins a final del mes d'octubre. Els policies locals palafrugellencs faran la vigilància especial amb uniforme, però també de paisà, després que abans ja hagin fet una tasca informativa. El mes de març passat ja es va fer una actuació similar per mirar també de frenar l'abocament d'estrís al carrer.

7.1. Conclusions de la recerca:

Durant el període d'una setmana, del 7 al 14 d'octubre de 2006, en el diari *El Punt*, han sortit publicades aquestes notícies que parlen de Palafrugell.

Degut a que aquest és un diari comarcal, com molt bé indica un dels adjectius del seu subtítol o lema principal, les notícies que hi predominen són les relacionades amb els pobles de les comarques gironines (tot i que també hi són incloses algunes seccions com Europa-Món o Països Catalans les quals ens fan un repàs a la situació, problemes, afers, curiositats, notícies i actualitat fora de la nostra província).

Dins les set comarques gironines, Palafrugell, amb un nombre d'habitants considerable, és un poble que no passa desapercebut i en aquest recull es mostra la seva influència en el diari.

Com a mitjana hi apareixen dues notícies diàries que tracten sobre el poble. Els temes són diversos, veiem que en aquesta setmana, la del 7 al 14 d'octubre, la secció amb més notícies sobre Palafrugell és la de Punt Divers. Ja que de les 12 notícies que hem pogut extreure, cinc estaven dins d'aquesta secció. També, tres notícies de les set restants, tracten sobre política local. De les altres, dues estan a la secció de Països Catalans, una dins de Cultura i espectacles i per últim hi ha una necrològica.

Tot i així, la majoria d'aquestes notícies tenen relació directa/indirecta amb la política tot i no estar, però, dins del corresponent apartat ja que no és el tema principal de l'article (en època d'eleccions municipals, però, cal remarcar que el nombre d'articles referents a la política local es dispara).

Fent referència als redactors, hi ha dues notícies escrites per A.Vilar, i dues per R.Esteban. Les altres han estat escrites per J.Trillas, M.Bataller, T.Soler, I.Bosch. Aquests, són gent encarregada d'escriure les notícies d'aquest poble, possiblement palafrugellencs, com és el cas de l'Albert Vilar. Fa uns mesos, això és feia dins la redacció d'*El Punt*, però després de reiterats anys fent-ho, actualment cada redactor treballa des de casa seva i envia els seus articles a la redacció central de Girona.

Així doncs, basant-se en els resultats d'aquesta recerca, Palafrugell, és un poble actiu i present en aquest diari gairebé diàriament i per això, potser, és un diari força llegit al poble.

8. Entrevista

ENTREVISTA A ENRIC SERRA

Enric Serra, és un dels pioners d'aquest diari per això he cregut convenient i de molt profit, poder parlar una estona amb ell perquè m'expliqui coses sobre aquest, tot fent-li una entrevista:

- 1. Què va estudiar vostè? Jo vaig fer ciències de la informació Per què? Doncs..** perquè quan tenia 10 ó 12 anys vaig començar a escriure, vaig escriure uns contes, després els vaig enviar a un concurs, me'ls van premiar.. i vaig pensar que m'havia de dedicar a alguna cosa que fos escriure i en aquell moment, com tu saps, als anys 60.. doncs.. la vida en aquest país anava.. és mirava molt pel futur i tot plegat.. no semblava que escriptor fos una ofici amb el que et poguessis guanyar la vida, de fet ara, encara, és molt difícil, i per tant vaig optar per una vessant pràctica que era escriure guanyant diners, i per tant, fent periodisme. I per això quan vaig arribar al moment en què havia de triar la carrera universitària vaig triar ciències de la informació.
- 2. Què es el que més li agrada de la seva professió? De la feina de cada dia, la feina sempre és rutinària perquè quan aprens una feina sempre hi ha els mateixos mecanismes que vas seguint i vas fent, en canvi el contingut de la feina és diferent cada dia, és a dir, si fas vestits durant molt de temps fas sempre el mateix model, fas els mateixos vestits.. en canvi quan fas periodisme cada dia fas coses diferents, veus gent diferent, parles amb gent diferent, te n'assabentes de coses diferents.. és un ofici dinàmic i això era el que a mi m'agradava. Jo en aquell moment no sospitava, com gairebé ningú dels que feien/estudiaven periodisme en aquell moment, que l'ofici canviaria tant a partir de l'entrada de les noves tecnologies, per tant encara és molt més dinàmic del què jo m'havia arribat a imaginar.**
- 3. Havia pensat mai que acabaria dedicant-se al món de la premsa? A la premsa escrita, sí. Perquè jo no he estat mai una persona de radio, tot i que vaig estar uns anys a Ràdio Palafrugell, però no he estat mai una persona de ràdio ni de televisió, sempre m'ha agradat més escriure.**
- 4. Quina és la seva feina? En què consisteix? En aquests moments jo no faig res que tingui a veure amb el periodisme com a elaboració d'informació, jo no estic a cap secció del diari, no surto al carrer, no faig informació escrita, no faig res de**

tot això perquè des de fa 6 ó 7 anys em dedico més a temes de gestió i de projectes i coses així.. i en aquests moments nosaltres estem treballant el projecte d'Internet.

- 5. Vostè, si tinc ben entès, és soci cofundador del diari *El Punt*, què el va portar a emprendre aquesta iniciativa?** Sí, jo sóc soci cofundador d'*El Punt*, jo vaig estar en el grup de periodistes, diguéssim, que va impulsar el diari. Em va portar a emprendre la iniciativa una cosa molt casual, és a dir jo.. era amic i company de curs d'una persona que estava relacionada amb Girona i amb el món periodístic de Girona i aquesta persona em va fer saber que a Girona s'estava movent el projecte del diari i si m'agradaria participar-hi i jo li vaig dir que sí, m'hi vaig afegir i a l'estiu del 78 vaig deixar de treballar per diaris de Barcelona per, ja, venir a reunions a Girona per preparar tot el que havia de ser la sortida d' *El Punt* i en principi el què m'hi va fer apuntar van ser diversos aspectes. El primer era que jo acabava de sortir de la universitat i, per tant tenia la possibilitat de tenir una feina com la que jo volia fer i a més a més a prop de casa, perquè Girona, encara que jo sigui de Palafrugell, no deixa d'estar a prop i per tant, ja no era Barcelona, era un altre àmbit.. i en segon lloc perquè es tractava de fer el segon diari en Català, en aquell moment, només hi havia l'*Avui* i a Girona només *Los sitios* i això era engrescador, per tant, combinant tots aquests elements, va ser el que em va fer acabar de decidir. Jo vaig preferir venir a Girona per el projecte en sí i perquè m'agrada més l'estil de vida gironí que no pas el de Barcelona.
- 6. Quina creu que es la virtut d'aquest diari?** La virtut d'*El Punt* és que està bàsicament dedicat a la informació local, és a dir.. si aquest diari hagués volgut reflectir les notícies de Catalunya, les d'Espanya, les internacionals.. hauria entrat en competència amb altres diaris que ja existien independentment de l'idioma, no? En català teniem l'*Avui*, però després a més a més teniem *El Periòdico*, *La Vanguardia*, teniem *El País*.. és a dir, teniem una sèrie de diaris que ja estan fent aquesta feina, si nosaltres en haguéssim dedicat això, el nostre forat hagués estat molt petit i el que ha permès que el diari hagi anat creixent i hagi tingut aquesta implantació és per una banda, defensem la llengua i un concepte determinat de país i per l'altra fem informació local, sobretot, també donem el que passa a Catalunya, el que passa a Espanya, el que passa a Europa, però la nostra prioritat no és aquesta sinó informar del que passa en el territori

més proper de la gent que el llegeix i per això crec que aquesta és la virtut i el que fa que un diari agradi i que sigui el primer diari comarcal en català i que per tant les coses ens vagin raonablement bé.

- 7. I la diferència amb els altres diaris?** La diferència amb els altres diaris és aquesta, potser amb qui tenim menys diferència és amb el *Diari de Girona* perquè amb el temps ha anat fent un procés de canvis i transformacions que l'han portat a seguir el nostre model i que a ells també els hi va bé. De la resta de diaris ens diferenciem amb això, per exemple si anem a mirar l'edició de Tarragona que hi ha *El Punt* de Tarragona doncs no es diferencia gaire del que és el *Diari de Tarragona*, els dos fan la mateixa línia informativa comarcal.. L'altre cosa és que el nostre diari és defineix com a diari català, comarcal, democràtic. Democràtic pel moment que va néixer, va néixer l'any 79, la democràcia era molt incipient i encara hi havia gent que pensava que no seria un bon sistema per aquest país, per tant això quedava com a inqüestionable i per això està als principis editorials i català perquè nosaltres el que defensem és que la gent del país ha de poder llegir, ha de poder viure amb la seva pròpia llengua i cultura, no? I el diari respon a aquest projecte i això no és el fet d'escriure en català sinó és el fet d'escriure en català sinó és el fet de veure de quina manera ens agradaria que fos el país i penso que això també és un fet que diferencia *El Punt* amb altres diaris perquè altres diaris són bastant mimètics del que fan els diaris d'inspiració madrilenya, diguem-ho així, o estatalista, és a dir el govern del país, Madrid.. tot això és el melic del món i nosaltres pensem que no hi ha melics del món però que si que hi ha un país, que és el nostre, que és Catalunya i aquesta és la perspectiva que nosaltres utilitzem per donar la informació, cada informació que donem està presentada i enfocada des del punt de vista d'una persona que viu en aquest país, per tant el que passa a Madrid té importància? Sí però amb la dimensió que ens afecta als catalans, perquè no tot s'ha de decidir allà. Jo penso que aquestes dues coses són les que ens diferencien amb els altres diaris.
- 8. Vostè, és director de l'edició digital del diari segons Vilaweb, veritat?** No, jo no sóc director de res, és dir jo treballa en el equip de la direcció general i en aquests moments me'n ocupo dels projectes relacionats amb el món digital.
- 9. Em podria explicar en què consisteix *El Punt* digital?** En aquests moments, en gaire res perquè nosaltres hem cregut... a veure nosaltres no podem mai

oblidar que estem fent un diari, un producte que s'imprimeix i que es ven als quioscos, i que per tant això vol dir que qualssevol cosa que vagi en contra d'això significa "traïrar-te pedres al teulat" per això nosaltres no havíem fet cap edició digital fins ara perquè no hi havia garanties de que el que féssim no anés en contra d'això, ara ho comencem a fer, perquè hem trobat els camins i les maneres per a fer-ho, que vol dir que, per exemple, començarem a donar als nostres subscriptors la possibilitat de consultar el diari a través d'Internet. Per una altra banda nosaltres teníem un acord amb Vilaweb i tot el que nosaltres publiquem, ho pengem a Vilaweb i hi ha un blog del punt que es pot consultar i això en el futur evolucionarà perquè nosaltres no podem donar a Internet el mateix que donem als quioscs per 1 euro, no té cap sentit, nosaltres no farem un diari gratuït, però el que sí que farem és que la informació d'Internet sigui diferent de la informació que donem a diari. Estem treballant en aquest procés i la meva feina és coordinar una mica tot això.

- 10. Em podria explicar una mica l'evolució (des del seu punt de vista) que ha fet el diari? Des dels orígens fins l'actualitat.** El diari va néixer com un diari, exclusivament amb l'edició de Girona, amb la intenció de fer 4 edicions comarcals Alt Empordà- Baix Empordà, Ripollès- Selva- Gironès i Pla de l'estany i Garrotxa- Cerdanya, si no recordo malament... Però això va durar quatre dies, perquè la tecnologia del moment era inexistent, amb màquines, valgui la redundància, mecàniques i mira.. i a partir d'aquí el diari va anar fent, fins.. hi ha un camí d'estabilitat del 79 al 84 i ha un camí ascendent fins el 92 amb el moment que s'arriba més amunt i no es deixa, el moment en què arribem als 15.000 subscriptors i per tant, varem obrir edicions al barcelonès a Vilanova, a Tarragona, una mica de la manera d'una taca d'oli. En aquests moments tenim l'edició de Girona de Tarragona i Barcelona a partir del 2003, on, parlant en termes d'habitants el 80% dels habitants de Barcelona que els arriba el diari, encara queda tota la part de la Catalunya central que nosaltres no hi arribem, també a partir d'un moment determinat varem incorporat la revista presència que era independent i la varem incorporar com a suplement dominical, hem creat un producte comercial que te la marca Punt de venda i que té un setmanari d'anuncis classificats, que té una revista mensual de motor, una d'habitatge, una de moda, i que són publicacions comercials però que d'alguna manera

complementen tot l'entramat publicitari i econòmic del diari fins al dia d'avui. Això explicat molt ràpidament..

11. Com és un dia laboral per un periodista com vostè? Me'l podria descriure?

Un dia laboral per mi no és gaire il·lustratiu de com és un dia laboral en un diari, perquè jo tinc un altre ritme, diguéssim, jo normalment solc arribar aquí al diari entre les 9 i les 10, hi ha dies que a les 9 hi ha dies que a les 10.. depèn..depèn dels dies arribo al diari i lo normal és que tingui una reunió amb un grup de gent que la meva feina és coordinar-los i treballen un projecte i que uns dies és al matí uns altres a la tarda, dilluns, dimarts.. depèn del dies, ja que quan tu convoques una reunió busques un dia que vagi bé a tothom. Per tant la meva feina és una mica moure aquests equips perquè facin aquest tipus de feina i contestar totes les consultes que em fan i a part d'això, jo sí que tinc una part de gestió que té a veure amb el diari i és que els fotògrafs, els correctors, l'arxiu.. depèn de mi, per tant, jo haig de treballar amb aquesta gent i haig de saber què fan i que deixen de fer.

12. Sense cap mena de compromís, Quin diari acostuma a llegir?

A part d'*El Punt*, és clar, solc llegir *El País*, *La Vanguardia*, això com a més freqüents. Com a menys freqüents *El Periodico* i l'*Avui*. **Per què?** Perquè són els que s'editen a Catalunya. Els diaris que s'editen fora de Catalunya només m'interessen quan vaig fora de Catalunya. Normalment, el dia a dia, el que m'interessa són les coses o bé de la zona on visc, i per això ja tinc *El Punt*, o bé que analitzen aspectes més generals com la política, l'economia dins de Catalunya o d'Espanya o d'Europa o del món.. o del que sigui, els però diaris editats aquí són els diaris que jo conec, els que d'alguna manera he vist tota la vida i els altres per mi són diaris estranys, parlem de llegir no vol dir que, un dia, per buscar una informació no vagi a la *Razón* o a *El mundo* o a l'*ABC* o a *El diario vasco*.. o el que sigui, però no regularment.

13. Té algun periodista referent que li agradi especialment? No.. de periodistes de premsa diària no te'n puc dir cap, perquè pràcticament tots els que estem aquí a *El Punt*, no hem tingut referents perquè ens hem fet aquí, treballant nosaltres, fent-nos les coses nosaltres.. i això. Maneres de treballar de gent que veig a fora, sí. A mi m'agrada com treballa.. l'Iñaki Gavilondo, en Carles Francino, m'agrada com treballa la M.Àngels Barceló, m'agrada com treballa.. l'Antoni basses, en fi parlem de gent que treballen en ràdio i que treballen en televisió.

Però vaja tots aquests que t'he dit per mi són bons professionals i la feina que fan doncs és un bon referent a l'hora de saber que sents tu, veus una informació i saps que si ha passat per les seves mans, els seus programes són informacions contrastades i ben treballades.

14. Alguna experiència curiosa que recordi d'aquests anys a *El Punt*? Sí, mira una de divertida. L'any 79, l'aeroport de Girona ja funcionava llavors, més que no pas uns anys més tard que va deixar de funcionar i varen començar a aterrar avions allà perquè hi havia boira al de Barcelona i tots els que anaven a Barcelona els desviaven aquí, de tal manera que l'aeroport es va omplir de tal manera que les pistes, la pista, l'única que hi ha i el dins es va omplir de gent. A nosaltres ens van trucar a les 11 de la nit i ens van informar de que estava passant això i varem anar allà dos periodistes i varem parlar amb tothom, varem fer fotos i varem tornar corrents al diari, que llavors es tancava molt d'hora pels condicionants tècnics. I bé.. varem canviar moltes coses que ja estaven fetes i varem preparar el diari perquè sortís l'endemà. L'endemà, contents, varem anar a buscar el diari i anàvem comentat que varem fer una bona feina, que si això i que si allò.. i tot estava molt bé i tot era perfecte i tot era molt maco però a l'hora d'escriure, varem entrevistar gent, el que la gent deia.. Què feien, si tornaven a casa amb taxi, si tornaven a Barcelona amb autobús.. però en cap moment ens varem recordar d'explicar perquè a Girona havien aterrat tots aquells avions i aquells milers de passatgers. Semblava com si el món s'hagués tornat boig i haguessin decidit venir aterrar a Girona; no hi havia una explicació raonable perquè ens varem oblidar d'explicar-ho, que la causa de tot això era la boira. Això de coses que jo he estat protagonistes.

9. Enquestes

Aquesta, és una breu enquesta sobre *El Punta* la població, concretament a la d'arreu de les comarques gironines. Amb ella veurem diferents opinions dels lectors, si és un diari popularitzat que tothom sol llegir, si malgrat ser independent la gent l'associa a algun partit polític..

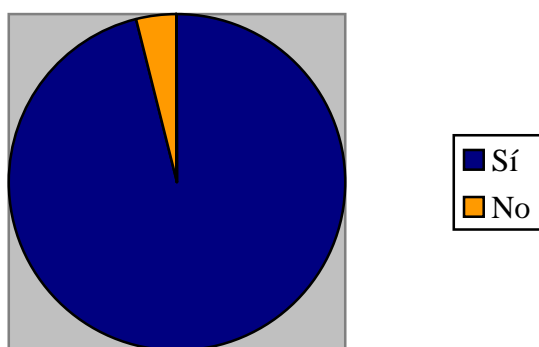
Aquestes han estat les preguntes:

1. Has llegit mai *El Punta*?
2. Si és així, ho fas amb freqüència?
3. Tot i que una de les característiques del diari és ser independent, l'identificaries amb la ideologia d'algun partit polític? SI:PSC CiU ERC ICV PP Ciutadans
NO
4. Quina és la secció que més t'agrada/t'interessa?
5. Creus que és un bon diari?

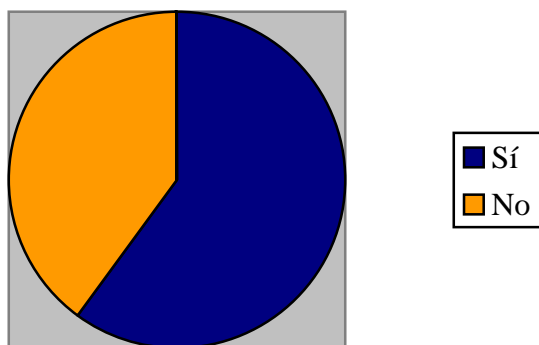
9.1.Buidatge i interpretació de les enquestes

Les preguntes han estat realitzades a 25 persones de diferents poblacions de les comarques gironines, ja que estem tractant l'edició d'aquestes comarques. Seguidament els resultats han estat passats a tant per cents.

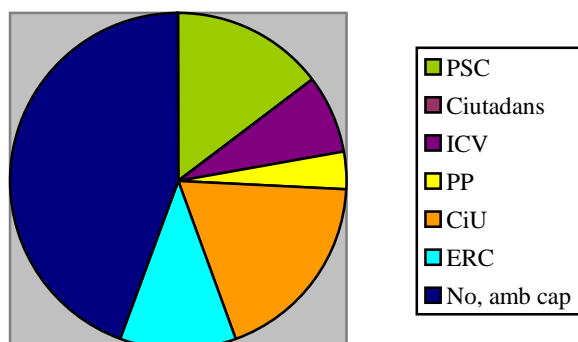
Pregunta 1:

A la pregunta “*Has llegit mai El Punta?*”, un 96% dels enquestats han respòs que sí, i tan sols un 4% han respòs que no. De la qual cosa es dedueix que la gran majoria de la població coneix el diari, potser degut a que fa temps que s'edita i és un diari més proper i comarcal, per això gradualment s'ha anat popularitzant.

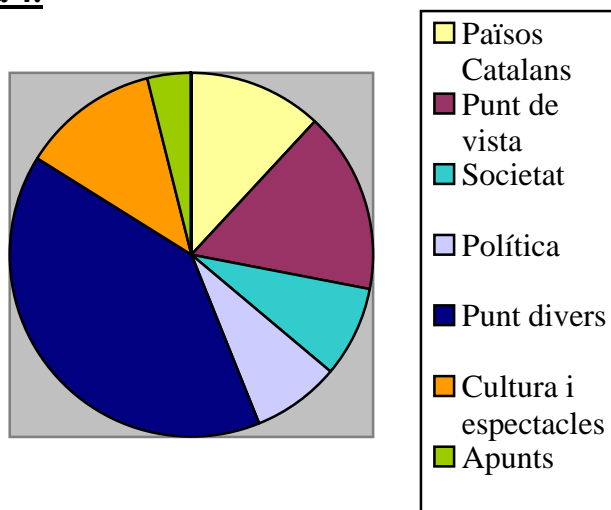
Pregunta 2:

A la pregunta “*Si és així, ho fas amb freqüència?*” un 60% dels enquestats han respòs que sí i un 40% han respòs que no. Per tant, *El Punt* és un diari amb bastants lectors fixes i fidels, tot i així també n’hi ha que només el coneixen o el fullegen de tant en tant, aquests són aquell 40% que contestat que no a la pregunta.

Pregunta 3:

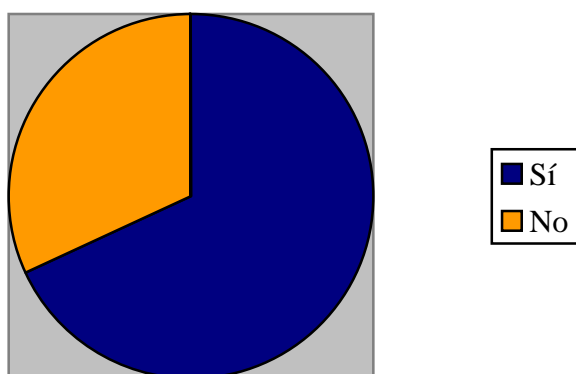
A la pregunta “*Tot i que una de les característiques del diari és ser independent, l’identificaries amb la ideologia d’algun partit polític?*”, un 20% dels enquestats han respòs que l’identificarien amb CiU i un 16 % amb el PSC, aquests han estat, majoritàriament, els partits amb que la gent podria arribar a reconèixer el diari. Seguidament vindria un 12% de la gent que l’identificaria amb ERC, un 8% amb ICV i un 4% amb el PP, però ningú l’identificaria amb el nou partit dels Ciutadans.

Tot i així, com el seu lema indica, el diari és independent, és a dir, de cap partit polític, i un 48% de la gent enquestada ho ha reconegut així.

Pregunta 4:

A la pregunta “*Quina és la secció que més t’agrada/t’interessa?*”, un 40% dels enquestats han coincidit en la mateixa, Punt divers. En aquesta secció apareixen normalment les notícies més curioses i de tota mena de temes, sobretot els més propers, aquesta és una secció que diferencia aquest diari de molts d’altres que, al no ser comarcals, només hi inclouen les notícies amb més ressò i més generals de tot l’estat.

Seguidament, els percentatges és repartirien en un 16% a Punt de vista, ja que agrada saber i llegir l’opinió del diari, un 12% dels enquestats els quals els agrada/interessa més les seccions de Paísos Catalans i Cultura i espectacles i per finalitzar, un 8% dels enquestats que han coincidit en la secció de Política i la de Societat. Tan sols un 4% són els que els agrada els Apunts.

Pregunta 5:

Per finalitzar l’enquesta, la pregunta adequada ha estat “*Creus que és un bon diari?*”.

Un 68% dels enquestats han respòs que sí, i només un 32% de la gent ha respòs que no,

en aquest 32% s'hi ha de restar el 4% de la gent que no el llegeix¹⁷ però que igualment ha contestat la pregunta amb un No.

¹⁷ Aquest 4% és extret dels resultats de la pregunta 1.

Conclusions

En primer lloc, aquest treball ha estat per mi una oportunitat per apropar-me una mica més a un món molt interessant i apassionant per mi, el món del periodisme; més concretament al món de la premsa escrita. Això ha estat una experiència molt enriquidora i positiva i m'he sentit molt motivada a l'hora de realitzar-lo.

A mesura que he anat avançant el treball, he vist que la idea que molta gent té de diari es redueix bàsicament a un conjunt de periodistes.

És cert que el cos més imprescindible del diari està format, sobretot, pels periodistes. El periodista sempre ha d'estar a punt per a qualssevol esdeveniment que es pugui convertir en notícia. Ells han de ser hàbils a l'hora de recopilar informació, posteriorment redactar-la i deixar-la a punt per a que surti publicada al diari del dia següent. Així doncs podem arribar a la conclusió que un periodista ha de ser una persona hàbil, disposada i curiosa.

Sense periodistes no hi ha diari. Tot i així, no en són condició suficient, hem pogut comprovar que només amb periodistes tampoc hi ha diari.

Els directors i l'empresa són l'altre factor important per a que un diari tiri endavant. Cal que hi hagi una bona organització dins la redacció i tot el diari en conjunt; per això tenim els directors que es limiten a coordinar-ho tot. Per altra banda, cal tenir una bona economia en el diari, ja que per moltes il·lusions que una persona tingui, els diners són el que el fa tirar endavant, Per això necessitem l'empresa; ja hem vist que els inicis d'aquest diari van ser durs fins que aquesta no es va acabar de definir.

Centrant-nos una mica més en *El Punt* aquest ha tingut una evolució clara i favorable des de principis de la democràcia, quan va néixer, fins a l'actualitat.

Actualment, basant-nos en l'enquesta que he formulat, hem pogut veure que *El Punt* és conegut pràcticament per tothom i més de la meitat dels enquestats el llegien amb freqüència.

El diari esta format, sobretot, de notícies comarcals les quals han estat redactades amb total objectivitat i tot analitzant-les hem pogut veure la seva fidelitat al gènere, ja que respecten les sis preguntes que ha de respondre una bona notícia periodística.

Per anar acabant el repàs del treball, cal esmentar l'apartat on és compara *El Punt* amb *El País*, dos diaris definits com independents. D'aquí se'n va concloure que tots dos diaris, en el fons, no eren tant diferents tot i un ser comarcal i l'altre estatal.

Un cop finalitzat aquest treball, he pogut veure la important feina que porta fer i tirar endavant un diari.

Quant al que més m'ha agradat de fer, indiscutiblement, ha estat l'entrevista a l'Enric Serra, el qual em va fer passar una interessant tarda a Girona, als serveis centrals d'*El Punt*, tot explicant-me anècdotes i aspectes molt divertits, curiosos i sorprenents d'aquesta professió.

Aquest treball, doncs, m'ha fet tornar a plantejar-me el meu futur, ja que el que realment jo sempre havia volgut ser és periodista.

Agraïments

Per acabar de tancar aquest treball, és convenient dedicar unes ratlles a agrair l'ajuda que m'han donat algunes persones i que, per tant, és mereixen ser esmentades en aquest treball com són, primer de tot, la meva tutora de treball de recerca Teia Galí la qual m'ha portat el seguiment del treball, així com també me l'ha anat corregint i també m'ha anat aconsellant durant aquests mesos.

D'altra banda, també m'agradaria agrair a la Carme Torns, l'encarregada de l'arxiu del diari *El Punt*, la seva ajuda durant la meva visita a l'arxiu deixant-me els diaris que més em podien interessar i oferint-me la seva ajuda pel que necessités, alhora vull citar la senyora Cinta Sala, recepcionista del diari, per atendre les meves reiterades trucades.

Cal guardar un espai molt destacat en aquests agraïments al Sr. Enric Serra per passar amb mi unes hores del seu temps responent una entrevista i proporcionant-me informació de primera mà sobre l'organització del diari.

Finalment, vull fer un agraïment general a tota aquella gent que m'ha ofert la seva ajuda per exemple en Joan Deulofeu, alumne de primer curs de batxillerat d'aquesta casa que m'ha aconsellat a l'hora de fer la portada.

Bibliografia

Per a realitzar aquest treball he consultat les següents fonts d'informació:

Webs:

- <http://ec.grec.net/lexicx.jsp?GECART=0072594> (10/12/06)
- <http://www.xtec.es/~mmartin7/llicencia0405/papersibits/genper.htm> (11/12/06)¹⁸
- <http://ca.wikipedia.org/wiki/Periodisme> (12/12/06)
- www.elpunt.com (09/01/07)
- <http://www.etcetera.com.mx/pag73ne38.asp> (15/01/06)
- <http://iesfredericmarti.xtec.es/docs/recerca/index.htm> (13/01/07)
- <http://iesfredericmarti.xtec.es/moodle/course/view.php?id=7> (13/01/06)

Llibres:

- LLÁCER, Isabel; SANTANO, José M.; MORENO, Amparo; GÓMEZ, José R. *Lengua Espanyola*. Nivel COU. Ed: ECIR, Madrid 1994.
- FORTUNY, J.; MARTÍ, S.; LÓPEZ M.; RÁFOLS, J. *Lengua Castellana y literatura 2*. Bachillerato. Ed: Teide, Barcelona 2006.

Diaris:

- *El País*, Diumenge 7 de gener 2007
- *El Punt*, Divendres, 24 de febrer 1989
- *El Punt*, Dimecres, 24 de febrer 1999
- *Presència*, n.1814. De l'1 al 7 de desembre del 2006
- *El Punt*, Dissabte, 6 de gener 2007
- *El Punt*, Dimarts, 22 d'agost 2006
- *El Punt*, Dimarts, 12 de setembre 2006
- *El Punt*, Diumenge, 3 de desembre 2006
- *El Punt*, Dijous, 14 de desembre 2006.

Articles:

- *El Punt*, "Campanya a Palafrugell contra l'abandonament d'objectes als carrers" 14/10/06.
- *El Punt*, "Martirio inaugura avui el nou Festival de Jazz de la Costa Brava a Palafrugell" 13/10/06.

¹⁸ Les dates que acompanyen a les webs són les dates de la última visita a aquesta pàgina.

- *El Punt*, “Trobada d’operàries” 13/10/06
- *El Punt*, “Palafrugell aposta per la recerca i la preservació del patrimoni digital català” 12/10/06
- *El Punt*, “ICV proposa a Palafrugell etiquetar les ampolles que portin tap de suro” 12/10/06
- *El Punt*, “PSC i ERC eviten que onegi la bandera espanyola a Palafrugell” 11/10/06
- *El Punt*, “Ernest Batallé i Campabadal” 11/10/06
- *El Punt*, “La vila de Palafrugell recupera després de 127 anys el seu Llibre de Privilegis” 10/10/06
- *El Punt*, “Un conductor begut i amb el carnet caducat provoca un xoc i fuig, a Palafrugell” 10/10/06
- *El Punt*, “Palafrugell creu que el govern li ampliarà l’àrea urbana comercial” 10/10/06
- *El Punt*, “Guanya 139.142 euros amb el Gordo de la Primitiva, a Palafrugell” 09/10/06
- *El Punt*, “L’oposició de Palafrugell se sent maltractada per l’alcalde i li presentarà una moció de confiança” 07/10/06.

Annexes

Seguidament, i com annex del treball tenim un reportatge sobre la premsa comarcal en el qual hi apareix *El Punt*:

Número 112 de la Revista Capçalera

REPORTATGE: PREMSA COMARCAL: LA REBEL·LIÓ DELS MODESTOS

JOAQUIM M. PUJALS

Malgrat la seva heterogeneïtat, el conjunt de la premsa comarcal catalana s'ha adaptat amb èxit al nou marc comunicatiu configurat per la globalització, la implantació de les noves tecnologies, l'auge de l'audiovisual i el naixement d'Internet. I 25 anys després del seu despertar de la llarga nit franquista, és l'única premsa que creix a Catalunya i les seves estructures empresarials es consoliden. En l'horitzó està la creació d'un espai comunicatiu català i un diari nacional per edicions.

La premsa comarcal catalana, un model territorial periodístic sense equivalent a la resta d'Espanya, ha sabut fer front, 25 anys després de ressuscitar amb la democràcia, als reptes d'un nou panorama comunicatiu marcat per la globalització, el predomini de l'audiovisual, les noves tecnologies de la informació i Internet. Segons el Departament de Cultura de la Generalitat, a Catalunya hi ha deu diaris, una trentena de setmanaris i unes dues-centes publicacions més de pagament de periodicitat diversa (de setmanal a anual) d'àmbit local i comarcal. A tots ells, s'hi poden afegir algunes desenes de capçaleres gratuïtes que incorporen diferents percentatges d'informació a les seves planes, predominantment publicitàries.

La premsa comarcal gaudeix de bona salut. Les dades de l'OJD (que no inclouen *L'Hora del Garraf*, que va passar de setmanari a diari l'octubre d'aquell any) registraven que *El Punt*, *Regió 7*, *El 9 Punt*, *Diari de Girona*, *Segre*, *La Mañana*, *Diari de Tarragona*, *Diari de Sabadell* i *Diari de Terrassa* tenien el 2001 una tirada conjunta de 86.440 exemplars al dia. Davant la tendència a la baixa de les vendes de premsa en general, els diaris comarcals registren un creixement sostingut des dels 65.731 exemplars de 1997. En el 2001, els setmanaris comarcals controlats per l'OJD posaven al mercat altres 80.000 exemplars. Segons un estudi de l'Institut Opina, encarregat per l'Associació Catalana de la Premsa Comarcal (ACPC), un 89,6 % dels lectors de premsa catalans llegeixen mitjans comarcals, i es tracta de lectors fidels.

"Potser el problema més gran a què ens enfrontem és precisament l'èxit que hem tingut aquests darrers anys. Fins ara, als grans mitjans de comunicació i grups de pressió no els fèiem nosa. Ells dominaven la tècnica, i per tant la publicitat. Des del 1996, l'única premsa que creix a Catalunya és la comarcal. Això obliga els grans mitjans a adaptar-se (creant edicions comarcals) o a comprar (i ja estan temptant alguns dels nostres socis)", diagnostica Antoni Garrido, president de l'ACPC, que agrupa la majoria dels mitjans de pagament en català: 133 publicacions que facturem 60 milions d'euros l'any i donen feina a un miler de persones.

L'evolució de la premsa comarcal en aquests cinc lustres transcorreguts des de la fi de la dictadura ha estat marcada per "la professionalització, la voluntat d'expansió intercomarcal (amb una vocació d'abast nacional) i el desenvolupament empresarial".

Aquesta és l'anàlisi que en fa Jaume Guillamet, degà dels estudis de Periodisme a la Universitat Pompeu Fabra i autor, fa exactament 20 anys, de l'únic gran estudi realitzat sobre la matèria: "La premsa comarcal. Un model català de periodisme popular", editat pel Departament de Cultura el 1983.

La premsa comarcal va ressorgir d'entre les cendres de 40 anys de repressió franquista, que havia destruït tot vestigi de la premsa tradicional sorgida a mitjan segle XIX. Nascudes de bell nou o arran de la privatització de les capçaleres del Movimiento Nacional, de les institucions franquistes o de l'Església, un ampli i heterogeni ventall de publicacions de la més variada periodicitat, titularitat i temàtica va inundar en poc temps els quioscs de les ciutats mitjanes i els pobles catalans.

PROFESSIONALITZACIÓ

El que en un principi fou un model distingit per la pràctica amateur del periodisme i una organització empresarial reduïda i igualment voluntarista -el "periodisme popular" que va descriure Guillamet- va donar pas amb els anys, especialment entre els diaris i els setmanaris, a ambiciosos projectes comunicatius d'estructura clarament professionalitzada, que incorporen les darreres tecnologies i busquen convertir-se en empreses rendibles -i fins i tot en grups multimèdia. Els mitjans més petits, que no han pogut experimentar aquesta evolució, conformen un ecosistema comunicatiu on es registren elevades taxes de natalitat i mortalitat la qual cosa demostra, però, la seva vitalitat.

Per què no hi ha una premsa comarcal similar a la resta d'Espanya? "Perquè respon a la realitat social i cultural i a les característiques territorials i demogràfiques catalanes.

Aquí tenim una estructura comarcal molt consolidada, una gran quantitat de municipis i una àmplia xarxa de ciutats mitjanes. I Catalunya és l'única autonomia amb un mercat de premsa propi", explica Guillamet, que va ser a finals dels setanta un dels impulsors d'*El Punt* diari. L'investigador destaca que la premsa comarcal "és la forma d'expressió de les comarques mitjanes i equilibrades de Catalunya. No es dona a les comarques massa poblades, com les de l'àrea metropolitana, ni a les massa despoblades".

SENSE FRONTERES

Per a entendre l'impuls de la premsa comarcal s'ha de tenir en compte la vocació d'algunes empreses d'estendre el seu projecte més enllà de la seva zona tradicional de difusió. Tres capçaleres emblemàtiques que al llarg del 2003 i el 2004 compliran 25 anys ho exemplifiquen. *El 9*, nascut el 1978 com a setmanari de la comarca d'Osona, es va estendre durant els anys vuitanta i noranta al Ripollès i els Vallès Oriental i Occidental. Com el seu propi nom indica, el *Regió 7* va aparèixer a finals d'aquell mateix any com a bisetmanari amb una ambició intercomarcal. Diari des del 1991, avui arriba al Bages, Berguedà, Cerdanya, Solsonès, Alt Urgell, Anoia i Baix Llobregat Nord.

Per la seva banda, *El Punt*, líder indiscutible de la premsa comarcal amb els seus 23.000 exemplars diaris, nascut el 1979 a Girona com a Punt Diari amb difusió provincial, va iniciar a mitjans dels noranta una forta expansió que l'ha dut a editar diàriament sis edicions per tot Catalunya -les de comarques gironines, Barcelonès Nord, Maresme, Camp de Tarragona, Alt Camp / Conca de Barberà i Terres de l'Ebre-. A més, el 2001 va fusionar la seva edició local a Rubí amb la del Vallès Occidental d'*El 9* per donar lloc al diari *El 9 Punt*. També disposa d'una edició diària nacional i d'una setmanal a la Catalunya Nord. Xavier Xirgu no amaga que la intenció d'*El Punt* és arribar a tot el territori català i reconeix que el projecte d'obrir una redacció a la capital catalana és cert tot i que encara es troba en un fase "embrionària".

Breus articles, publicats en l'edició del desè aniversari, que fan referència a el diari:

“Mor” la màquina d’escriure

24/02/99

Amb el pas de la dècada dels vuitanta als noranta es va anar introduint progressivament la informatització al diari.

En aquells temps, l’operació, iniciada l’any 1988, resultava imprescindible per poder assumir els reptes d’un futur amb el ritme marcat pels avenços tecnològics. La imatge de les terminals d’ordinador, que avui ens resulta absolutament familiar, va generar un canvi radical en el *paisatge* de la redacció dels diaris i, sobretot, en els hàbits de treball i producció dels periodistes.

”Set dies a la setmana”

24/02/99

El Punt, es va convertir, el dilluns dia 4 de gener de 1993, en el primer diari gironí a sortir set dies a la setmana. Fins a les hores només sortia de dimarts a diumenge.

“El Punt, i La Coma”

24/02/99

L’any 1985 va néixer, a les planes del suplement d’estiu, *La Coma*, com una aportació a la tradició de la premsa satírica catalana. Intitulada *L’ovella negra d’El Punt. Setmanari d’humor, xafarderies i passatemps*, va convertir-se en revista durant un any i mig, fins al 1991.

El serveis centrals d’El Punt:

Edifici de l’antiga Farinera Teixidor.

El dissabte 18 de març del 2000 va entrar en servei la nova seu central d’Hermes Comunicacions S.A, l’empresa editora d’El Punt, situada a l’antiga Farinera Teixidor de Girona. un edifici modernista obra de Rafael Masó.

Tres anys de reformes dirigides per l’arquitecte Arcadi

Pla han donat com a resultat un equipament de 5.500 metres quadrats, dels quals 4.000 són de nova construcció, una superfície que contrasta amb els 1.500 metres quadrats de l'anterior seu situada en el carrer Figuerola 28.

Es tracta d'un edifici noble que, amb la seva sorprenent façana, té un gran valor arquitectònic que el converteix en l'obra més emblemàtica de l'etapa modernista de Masó.

D'altra banda, les velles naus industrials que formaven part del complex de la farinera han estat substituïdes per un nou edifici que disposa dels equipaments més moderns. Les instal·lacions estan preparades per a cobrir els requeriments del futur, comptant amb connexions per a un total de 402 ordinadors i 402 telèfons.. Per les necessitats de cablatge s'ha optat per un terra tècnic flotant per on hi passa tota la xarxa informàtica i telefònica, mentre que la il·luminació, l'aire condicionat i la megafonia es fa passar per un fals sostre. L'edifici està enllaçat amb l'exterior i amb els altres centres de treball d'Hermes Comunicacions S.A amb fibra òptica, línies XDSI i Frame Relay. Actualment hi ha en servei més de 200 ordinadors. La majoria d'ells són PC, però també es compta amb una trentena de servidors i un nombre similar de Macintosh que s'utilitzen per a infografia (elaboració de gràfics), per retocar fotografies i per fer composició d'anuncis. Naturalment, també hi ha un elevat nombre d'escàners, impressores làser i unes pantalles anomenades terminals que únicament són utilitzades pels periodistes per escriure notícies. Bona part dels llocs de treball tenen accés a Internet.

La Farinera Teixidor disposa d'un bar-restaurant obert al públic, un pàrquing soterrani, un ampli centre de documentació i sala de lectura, i altres equipaments com una sala de fumadors i una aula de formació.